LA 2 MARTIE, CU TOȚII LA VOT!

Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA SOCIALISTĂ

ORGAN AL CONSILIULUI SUPERIOR AL AGRICULTURII ȘI AL UNIUNII NAȚIONALE A COOPERATIVELOR AGRICOLE DE PRODUCȚIE

Anul VII
Nr. 9 (317)
joi
27 februarie
1969
8 pagini - 1 leu

20 de ani de la Plenara C.C. al partidului din 3—5 martie 1949

Ritmuri înalte în dezvoltarea și modernizarea agriculturii noastre

Prof. Nicolae GIOSAN

președintele Consiliului Superior al Agriculturii

În linia dezvoltării armonioase și echilibrate a economiei naționale, partidul a pus în centrul preocupărilor sale — alături de industrializarea socialistă, care condiționează intensificarea producției și modernizarea ei în toate celelalte ramuri — crearea unei agriculturi noi, socialiste, în măsură să satisfacă cerințele mereu crescînde de produse agro-alimentare ale populației. O dovadă elocventă a acestei preocupări o constituie consecvența cu care s-au îndeplinit hotărîrile adoptate în ședința plenara a Comitetului Central al partidului din 3—5 martie 1949 — eveniment de importanță istorică, de la care se împlinesc două decenii — cu privire la întărirea alianței dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare, la transformarea socialistă a agriculturii. **„Bilanțul acestor 20 de ani** — a subliniat tovarășul Nicolae Ceaușescu la recenta plenară a Consiliului Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole de Producție — **este deosebit de grăitor. El demonstrează că linia trasată de partidul comunist pentru unirea țărănimii în cooperative agricole, pentru unirea eforturilor materiale și a muncii țărănimii noastre a dat rezultate bune. Astăzi putem spune cu îndreptățită mîndrie că agricultura noastră a parcurs, în acești 20 de ani, perioada istorică de la mica proprietate — care nu asigura nici țărănimii posibilitatea îmbunătățirii vieții, nici dezvoltarea economiei naționale — la agricultura mare, socialistă, care s-a dovedit în stare să asigure creșterea bunăstării țărănimii, sporirea contribuției ei la dezvoltarea avuției naționale, la progresul României pe calea socialismului".**

Imaginea și forța agriculturii noastre socialiste o reprezintă în sectorul de stat — cele 2 700 de ferme agricole care alcătuiesc 353 de întreprinderi, iar în sectorul cooperatist — cele 4 678 cooperative agricole, cu o suprafață medie de aproape 2 000 hectare de teren agricol fiecare, ce sînt deservite de 296 de întreprinderi pentru mecanizarea agriculturii.

Eveniment de o deosebită importanță, care a marcat victoria deplină a socialismului în țara noastră, încheierea cooperativizării agriculturii, în primăvara anului 1962, a creat un larg cîmp de dezvoltare cooperativelor agricole, de creștere continuă a nivelului de trai al țăranilor cooperatori. Aceasta a impus, totodată, noi măsuri pentru îmbunătățirea conducerii și planificării agriculturii. Pe baza indicațiilor date de Congresul al IX-lea, Plenara C.C. al P.C.R. din 11—12 noiembrie 1965 a hotărît, iar primul Congres al cooperativelor agricole de producție a consemnat înființarea uniunilor cooperatiste, ca organizații economice obștești, care să coordoneze activitatea economică-financiară a acestor unități în vederea progresului lor continuu. De asemenea, pornindu-se de la indicațiile Congresului al IX-lea al partidului privind creșterea rolului organizator al statului în dezvoltarea întregii economii naționale, inclusiv în domeniul agriculturii, Plenara Comitetului Central al partidului din noiembrie 1965 a precizat sarcinile Consiliului Superior al Agriculturii și organelor sale locale, ca organe ale statului de conducere a agriculturii, ce au sarcina principală să înfăptuiască politica partidului și guvernului de asigurare a creșterii continue a producției vegetale și animale, de dezvoltare economică a unităților agricole de stat și cooperatiste.

În întregul proces de tranformare socialistă a agriculturii și de desăvîrșire a construcției socialismului la sate, agricultura a primit un sprijin multilateral din partea partidului și statului. El se concretizează în principal în volumul tot mai mare al investițiilor, care au dat posibilitatea întăririi, dezvoltării și modernizării bazei tehnico-materiale a agriculturii. În actualul cincinal, de pildă, agriculturii i-au fost alocate circa 36 miliarde de lei, la care se adaugă 9 miliarde de lei investiții în industria constructoare de mașini și utilaje agricole, de îngrășăminte chimice, precum și cele aproximativ 16 miliarde de lei investiții din fondurile proprii ale cooperativelor agricole. Fondurile de investiții au fost îndreptate cu prioritate spre dezvoltarea mecanizării, chimizării și irigațiilor, ca direcții hotărîtoare pentru intensificarea acestei ramuri, precum și spre extinderea plantațiilor de vii și pomi, a serelor, spre construirea de complexe și combinate moderne de creștere și îngrășare, pe principii industriale, a animalelor și păsărilor. Ca urmare, în prezent agricultura dispune de peste 95 mii de tractoare moderne, de puteri și mărimi diferite, de numeroase alte mașini agricole perfecționate, folo-

(Continuare în pag. a 2-a)

Cetățeni și cetățene!

VOTÎND CANDIDAȚII FRONTULUI UNITĂȚII SOCIALISTE, VOTAȚI PENTRU PROPĂȘIREA AGRICULTURII NOASTRE SOCIALISTE, PENTRU ÎNFLORIREA SATELOR PATRIEI!

(Din Manifestul Frontului Unității Socialiste)

CARNET DE SCRIITOR

SĂRBĂTOAREA DE LUMINĂ A ȚĂRII

de acad. Victor EFTIMIU

Milioane de femei și bărbați ai patriei se prezintă peste cîteva zile în fața urnelor pentru a alege, potrivit drepturilor ce le sînt conștiințe prin constituție, pe reprezentanții lor în organele puterii de stat.

Săptămînile premergătoare alegerilor s-au transformat în clocotitoare confruntări ale întregului nostru popor, cu propria-i conștiință. Oamenii au făcut nu numai un convingător bilanț al sfertului de veac — ce e pe cale de a se împlini de la eliberarea țării, de cînd fața României s-a schimbat ca de la noapte la zi — ci și-au manifestat, totodată, cu entuziasm atașamentul la înțeleapta politică a partidului și guvernului, concretizată, în primul rînd, în febra muncii cotidiene, prezentă pretutindeni, în sate și în orașe.

Impresionante au fost întîlnirile candidaților cu alegătorii, adunările de înalte tebre, în cursul cărora s-au făcut zeci de mii de propuneri, toate țintind o și mai judicioasă organizare a producției, o și mai grabnică înfrumusețare a peisajului social-cultural.

Mi-am amintit de „pregătirile" asa-ziselor alegeri parlamentare de odinioară. Am scris în acea vreme zeci și zeci de articole și însemnări, denunțînd opiniei publice întreaga mascaradă a satelor declarate „contaminate" atunci cînd se știa că ele nu vor da votul celor de la guvern, a butoaielor cu țuică și organizării cetelor de bătăuși, a făgăduielilor demagogice, a impunerii nepoților și favoriților miniștrilor și prefectilor pe listele electorale, a măsluirii și furtului urnelor, a crimelor și uneori chiar incendiilor puse la cale.

Firesc era pe atunci ca majoritatea cetățenilor țării să privească alegerile cu scîrbă și indiferență. Era doară știut că întotdeauna majoritățile parlamentare „ieseau" cele ticluite de guvernul pus la cale întotdeauna din combinații misterioase ale diverselor camarile.

Tineretul de azi, toți cei ce au văzut lumina zilei după Eliberare nu cunosc aceste vremuri decît din auzite ori din cele citite. Noi însă, cei mai vîrstnici, am trăit epoca lui „pleacă ai noștri, vin ai noștri" și sîntem în măsură să le arătăm că în regimul nostru, în orînduirea socialistă de azi alegerea celui mai înalt for politic al țării și a consiliilor populare se desfășoară în condițiile cinstii și realității, că organele alese reprezintă, într-adevăr, voința unanimă a țării.

Deși la o vîrstă înaintată, am călătorit în ultima vreme în toate provinciile, încît pot mărturisi că niciodată harta patriei n-a arătat atît de frumoasă ca acum. Ea constituie cel mai entuziasmant manifest electoral ce s-ar fi putut elabora, căci nu există oraș sau comună unde să nu te întîmpine la tot pasul fabrici și uzine noi, cartiere compacte de locuințe moderne și confortabile, școli, magazine, gări, unde circuitul electificării să nu fi pătruns impetuos. Toate acestea sînt rodul unei munci unite, pline de abnegație și, ceea ce trebuie mereu subliniat, nu constituie decît începutul unei ere de mari și luminoase perspective pentru poporul nostru. Pretutindeni în cursul adunărilor prilejuite de apropiatele alegeri, oamenii s-au dovedit hotărîți să meargă înainte, într-un cuceritor spirit înnoitor, să-și unească toate forțele în slujba îndeplinirii țelurilor majore ale actualului plan cincinal, a Directivelor Congresului al IX-lea al partidului.

Iată de ce, fiecare buletin de vot dat candidaților Frontului Unității Socialiste reprezintă expresia voinței neclintite a alegătorilor de a consolida și dezvolta marile cuceriri de pînă acum ale întregului popor, aprobarea lor pentru politica partidului, hotărîrea de a merge neabătut pe drumul socialismului, progresului și păcii.

Odinioară — zile de zbuciumate neguri, azi alegerile sînt cu adevărat o sărbătoare luminoasă a întregii țării la care participă din inimă, cu bucurie și seninătate.

DIN SUMAR:

- *COOPERATIVA AGRICOLĂ — CALEA BUNĂSTĂRII ȘI PROPĂȘIRII SATULUI (pag. 2)*
- *Pagină specială: STATUL SOCIALIST — SPRIJIN DE NĂDEJDE AL ȚĂRĂNIMII (pag. 3)*
- *Fotocronică: COMUNA VIZIRU ÎN ANII ÎMPLINIRILOR (pag. 4)*
- *Lucrări de actualitate în legumicultură: PREGĂTIREA RĂSADURILOR (pag. 5)*
- *„AGROCLUBUL" CHIRNOGI (pag. 6)*
- *MATEMATICA — UN INSTRUMENT AL GENETICII (pag. 8)*

ALIANȚA MUNCITOREASCĂ-ȚĂRĂNEASCĂ, PRINCIPALA FORȚĂ MOTRICE A ORÎNDUIRII SOCIALISTE

Conf. dr. Marin POPESCU

de la Academia de științe social-politice „Ștefan Gheorghiu"

În anii construcției socialiste, România s-a transformat dintr-o țară relativ înapoiată, slab dezvoltată din punct de vedere industrial, cu un pronunțat caracter agrar, într-o țară cu o economie viguroasă, dinamică, cu o industrie și o agricultură socialistă în plină dezvoltare, cu o cultură înfloritoare și un nivel de trai mereu în creștere. Acest imens salt față de trecut este rodul muncii unite a muncitorilor, țăranilor intelectualilor, a tuturor oamenilor muncii, indiferent de naționalitate, care înfăptuiesc cu hotărîre și încredere politica partidului comunist. Unitatea de monolit a societății noastre, coeziunea tot mai strînsă a poporului în jurul partidului, reprezintă izvorul principal al trăiniciei orînduirii socialiste, forța care asigură progresul și prosperitatea patriei.

Nucleul în jurul căruia se realizează unitatea întregului popor îl constituie alianța de nezdruncinat dintre clasa muncitoare și țărănime, baza de granit a societății noastre. La Conferința Națională a partidului tovarășul Nicolae Ceaușescu arată că **„În condițiile României, în care țărănimea a reprezentat și reprezintă cea mai mare parte a populației, alianța muncitorească-țărănească constituie principala forță motrice a orînduirii socialiste, chezășia viabilității și trăiniciei regimului nostru, garanția înaintării cu succes pe calea desăvîrșirii socialismului, a înfloririi și propășirii multilaterale a patriei noastre".**

Din punct de vedere istoric, alianța dintre muncitori și țărani izvorăște din condițiile lor materiale și sociale comune, din situația lor de oameni ai muncii exploatați de burghezie și moșierime. În înlăturarea exploatării erau profund interesate ambele clase. Clasa muncitoare, cea mai înaintată clasă a societății noastre, în frunte cu comuniștii, a luptat cu consecvență împotriva exploatării, pentru libertate, democrație, pentru interesele vitale ale întregului popor. Grăitoare sînt glorioasele lupte dintre cele două războaie mondiale, care au înscris pagini nemuritoare în istoria clasei muncitoare din România. La rîndul său, țărănimea, care constituie majoritatea poporului, s-a ridicat adesea împotriva împilării și asupririi, pentru pămînt și condiții mai bune de viață, pentru dreptate socială. Din propria lor experiență, clasa muncitoare și țărănimea au înțeles tot mai mult că situația lor nu putea fi radical schimbată decît prin luptă revoluționară comună. În această direcție rolul hotărîtor l-a avut activitatea desfășurată de Partidul Comunist Român.

Ridicîndu-se încă de la începutul existenței sale în apărarea intereselor vitale ale clasei muncitoare și țărănimii, P.C.R. a arătat că numai pe calea luptei revoluționare, purtate într-o strînsă alianță, clasa muncitoare și țărănimea pot să se elibereze de exploatare. Învingînd imense greutăți partidul comunist și-a

(Continuare în pag. a 2-a)

BULETIN AGROMETEOROLOGIC

IN PERIOADA 18—24 FEBRUARIE, vremea a fost în general umedă și rece, cu cerul mai mult acoperit. Precipitațiile căzute sub formă de ploaie și burniță s-au transformat în lapoviță și ninsoare mai ales în sudul și estul țării.

Vîntul a suflat potrivit, cu intensificări pînă la tare în Bărăgan și Moldova, unde pe alocuri a spulberat zăpada. Temperaturile minime din aer, înregistrate la 19 februarie, au oscilat între —12° (la Avrămeni) și —2° (la Tg. Mureș și Cluj).

În sol, la adîncimea de 2 cm, temperaturile medii din ultima zi au fost cuprinse între 2° și 4° în Cîmpia vestică și între —3° și 0° în restul teritoriului.

La sfîrșitul intervalului există strat de zăpadă în cea mai mare parte a zonelor agricole, grosimea acestuia variind în general între 5 și 10 cm. În jumătatea de vest a Olteniei și local în Moldova și Transilvania, acesta ajungea pînă la 45 cm. În Cîmpia de vest, în bazinul Mureșului, în Dobrogea și estul Bărăganului nu mai există strat de zăpadă.

Persistența stratului de zăpadă și a solului înghețat, precum și excesul de umiditate, constituie factorii principali care vor determina o anumită întîrziere în declanșarea campaniei agricole de primăvară și reluarea vegetației, la flora spontană și cultivată, în Transilvania, zonele subcarpatice și jumătatea de nord a Moldovei.

În zonele vestice, Dobrogea și local în Muntenia, unde înghețul în sol se menține sporadic, ritmul de încălzire la desprimăvărare va fi mai intens decît în celelalte zone.

TIMPUL PROBABIL PENTRU INTERVALUL 27 FEBRUARIE — 5 MARTIE. Vremea rece în prima parte a intervalului, apoi în încălzire treptată. Cerul va fi mai mult noros.

Vor cădea ninsori temporare în sudul țării; în celelalte regiuni ninsori locale. Vîntul va sufla potrivit, cu intensificări de scurtă durată în Bărăgan și Dobrogea, predominînd din sectorul estic.

Temperaturile minime vor fi cuprinse între —7° și 3°, local mai coborîte, iar maximele între —2° și 8°, mai ridicate în a doua parte a intervalului.

COOPERATIVA AGRICOLĂ — CALEA BUNĂSTĂRII ŞI PROPĂŞIRII SATULUI

Marin ARGINT

membru în Comitetul executiv al Uniunii Naţionale a Cooperativelor Agricole de Producţie, preşedintele uniunii judeţene Ilfov

Încheierea cooperativizării agriculturii a consfinţit victoria definitivă a socialismului la oraşe şi sate, a creat condiţii pentru avîntul neîntrerupt al acestei importante ramuri a economiei naţionale, pentru sporirea continuă a producţiei agricole şi creşterea bunăstării ţărănimii. De aceea plenara Comitetului Central al partidului din 3—5 martie 1949, intrată în vorbirea curentă ca plenară a cooperativizării, marchează un eveniment de o covîrşitoare însemnătate în construcţia de stat şi socialistă a României moderne.

Împlinirea a douăzeci de ani de la acest eveniment aproape că se suprapune cu scurgerea unui deceniu de la lichidarea, prin lege, a oricărei forme de exploatare a omului de către om, cu trecerea a şapte ani de la încheierea cooperativizării agriculturii şi a trei ani de la constituirea uniunilor cooperatiste, organe proprii de conducere a cooperativelor agricole de producţie. Primăvara, aşteptatul anotimp al germinării, al naturii reînviate, a rămas în amintirea lucrătorilor de pe ogoare şi prin aceste mari momente de răscruce în reconstrucţia agriculturii, în modificarea profundă, revoluţionară, a structurilor economice şi sociale ale satului.

A intrat în tradiţia noastră ca apropierea datelor aniversative, ele însele, să fie prilejuri de rememorare critică, de analiză lucidă a realităţii prezente, de scrutare a viitorului. Adunările generale din cooperativele agricole încheiate de curînd s-au desfăşurat într-o atmosferă de lucru de înaltă responsabilitate, călăuzîndu-se neabătut după preţioasele indicaţii din cuvîntarea tovarăşului Nicolae Ceauşescu ţinută la plenara din ianuarie a Consiliului Uniunii Naţionale. Adunările au relevat că anul trecut, în condiţii naturale care au pus la grea încercare agricultura judeţului Ilfov, cooperativele au dobîndit rezultate de producţie şi economice mulţumitoare. La grîu şi porumb, bunăoară, culturi de bază în judeţ, alături de legume şi plante tehnice, producţia medie a fost de aproape două tone, depăşind cu 18.4 şi, respectiv, cu 23 la sută recoltele anului precedent. Capacitatea inepuizabilă a sectorului agricol cooperatist, resursele sale imense, superioritatea sa de necontestat în comparaţie cu agricultura parcelară, omniprezentă cu douăzeci de ani în urmă, au fost cu pregnanţă demonstrate.

Adevărul ne cere să subliniem că la învingerea dificultăţilor din anul 1968, o contribuţie de seamă, hotărîtoare, a avut-o sprijinul tehnic şi material al statului, ajutorul neprecupeţit şi statornic acordat ţărănimii ilfovene — ca întregii noastre ţărănimi — de clasa muncitoare. Lucrătorii celor douăzeci de întreprinderi de mecanizare a agriculturii, dotate cu 4 100 de tractoare, peste 2 000 de semănători mecanice, 3 000 de combine pentru păioase şi cu alte utilaje de mare randament, au muncit cu abnegaţie, umăr la umăr cu ţăranii cooperatori. Aportul chimiştilor s-a concretizat în cele 60 000 de tone de îngrăşăminte minerale utilizate pentru recolta anului trecut.

Cooperativele noastre au răspuns sprijinului primit prin livrarea la fondul de stat a unor importante cantităţi de produse agro-alimentare: 262 000 de tone de cereale, 43 000 de tone de floarea-soarelui, 202 000 de tone de sfeclă de zahăr, 100 000 de tone de legume, 18 000 de tone de carne, 480 000 de hectolitri de lapte. Se poate aprecia că cea mai mare parte a producţiei globale, cifrată la 2,2 miliarde de lei, a fost realizată ca marfă la fondul central al statului.

Preocupate de creşterea averii obşteşti şi asigurarea reproducţiei socialiste lărgite, temelia sigură a sporirii cîştigurilor personale ale membrilor cooperatori, unităţile au reţinut pentru fondul de acumulare în jur de 20 la sută din valoarea nou creată. Averea obştească a cooperativelor la suta de hectare se ridica la începutul anului, la peste 300 000 de lei. Şi nu întîmplător, cooperativele cu o puternică avuţie obştească, cum sînt cele din Gîrbovi şi Putineiu de pe teritoriul judeţului, Otopeni şi Dudeşti-Cioplea din raza Capitalei, pe care tot uniunea noastră le îndrumă, au asigurat membrilor lor venituri mari. La Gîrbovi, de exemplu, cooperatorii au primit bani şi produse în valoare de 38 de lei la ziua-muncă, plus încă 900 000 lei cuveniţi ca plată suplimentară pentru depăşirea producţiilor planificate.

Perspective luminoase stau în faţa cooperativelor din judeţ în 1969. În comparaţie cu anul trecut, ele vor fi deservite de un număr de tractoare mai mare cu 25 la sută, vor primi cu 50 la sută mai multe îngrăşăminte chimice. Mergînd pe linia concentrării şi intensificării producţiei, vom extinde construcţia de solarii, amenajările pentru irigaţii, organizarea de îngrăşătorii. Complexului de sere realizat prin intercooperare şi celor 232 de solarii, li se vor adăuga în aceste zile noi construcţii de acest tip, ceea ce va face ca ele să ocupe în total aproape 350 de hectare. Mai trebuie adăugat la acestea şi suprafeţele de tuneluri, răsadniţe etc. Cît priveşte amenajările pentru irigaţii, ele vor fi extinse în acest an cu încă 10 000 de hectare, ajungînd să acopere aproape 15 la sută din suprafaţa arabilă. Totodată, vom dubla numărul îngrăşătoriilor de taurine care vor livra la fondul de stat circa 55 la sută din carnea ce trebuie predată de sectorul cooperatist. Creşterea porcinelor va fi concentrată în proporţie de 75 la sută într-un număr relativ redus de unităţi, care se vor specializa astfel în creşterea acestei specii.

Lucrările ultimei plenare a Consiliului Uniunii Naţionale au pus în evidenţă cu deosebită claritate rolul covîrşitor pe care-l are organizarea raţională a producţiei şi a muncii în dezvoltarea economiei cooperativelor agricole. Deşi de la plenară a trecut mai puţin de o lună, uniunea judeţeană a întreprins acţiuni hotărîte pentru transpunerea în practică a concluziilor plenarei. Împreună cu direcţia agricolă am verificat minuţios proiectele planurilor de producţie, consumul de muncă prevăzut fiind pus de acord cu structura culturilor şi a efectivelor de animale. Reduceri substanţiale ale numărului de zile-muncă au fost operate mai ales la cooperativele din Merii Petchi, Oinacu, Săruleşti, Fundulea, ale căror consilii de conducere nu respectaseră normele aprobate de adunarea generală. Prin reorganizarea brigăzilor de producţie a fost redus cu 406 numărul brigadierilor. În conducerea brigăzilor au fost promovaţi, în aceste zile, peste 200 de tehnicieni, oameni cu experienţă şi îndeosebi cu solide cunoştinţe agricole, economice şi organizatorice.

Am luat, de bună seamă, şi alte măsuri importante, dar considerăm că ele sînt abia un început. Apropiata conferinţă a uniunii noastre, prima după cea de la constituire, va dezbate multilateral situaţia sectorului cooperatist şi va fixa într-un program cuprinzător căile şi metodele de care dispun cooperativele agricole din judeţul Ilfov pentru valorificarea marilor lor posibilităţi şi obţinerea unei producţii globale în valoare de aproape 3 miliarde de lei. Activiştii uniunii, specialiştii din unităţi şi consiliile de conducere, toţi ţăranii cooperatori sînt ferm hotărîţi să muncească neobosit pentru progresul neîntrerupt al agriculturii cooperatiste — cale a bunăstării, propăşirii şi înfloririi satului românesc.

Cronică electorală

În ultimele zile, premergătoare alegerilor de la 2 Martie au continuat să aibă loc, într-o atmosferă de puternică încredere şi însufleţire, întîlniri între candidaţii Frontului Unităţii Socialiste şi alegători, întruniri care fac obiectul multor scrisori sosite la redacţie.

● Comuna Şercaia din judeţul Braşov face, cu fiecare an, paşi mari spre urbanizare. Problemele ce le implică acest proces, şi multe altele au fost dezbătute pe larg cu prilejul întîlnirii locuitorilor comunei — români, germani, maghiari — cu tovarăşul Gheorghe PANĂ prim-secretar al Comitetului judeţean de partid Braşov, preşedintele consiliului popular judeţean provizoriu, candidat în circumscripţia lor pentru alegerile de deputaţi în Marea Adunare Naţională — ne-a scris Vasilica Teutsch.

Manifestîndu-şi deplinul interes pentru continua dezvoltare a comunei, alegătorii au propus, între altele, construirea unui local pentru liceul din localitate, asfaltarea şoselei, redeschiderea fabricii de ţiglă din satul Veneţia de Jos, urgentarea terminării căminului cultural din satul Vad, obiective la realizarea cărora s-au angajat să-şi aducă din plin contribuţia.

După ce a subliniat că organele locale vor studia toate propunerile, candidatul a scos în evidenţă marile resurse existente în comuna Şercaia şi în circumscripţie pentru înfrumuseţarea localităţilor, pentru sporirea producţiei de cereale, de lapte şi de carne şi ridicarea, pe această cale, a nivelului de trai al locuitorilor.

● Tovarăşul Nicolae BLÎNDU, preşedintele cooperativei agricole din Bosanci, judeţul Suceava, candidat pentru alegerile de deputaţi în Marea Adunare Naţională, a avut mai multe întîlniri cu alegătorii din circumscripţie. La cea din comuna Udeşti — ne relatează corespondentul nostru Ion Marţolea — dialogul dintre candidat şi alegători a scos în evidenţă realizările social-culturale înfăptuite în ultimii ani în comună, sprijinul puternic acordat de partid şi de stat înfloririi cooperativelor agricole. Alegătorii s-au angajat să sprijine candidatul în toate acţiunile edilitar-gospodăreşti, să lupte pentru folosirea deplină şi raţională a pămîntului, să extindă creşterea animalelor, pomicultura şi alte ramuri aducătoare de mari venituri.

● Propus pentru a patra oară candidat pentru alegerile de deputaţi în consiliul popular comunal Comlăuş, judeţul Arad, tovarăşul Ioan BORTIŞ, preşedintele cooperativei agricole din localitate, merită pe deplin încrederea alegătorilor. Acest fapt a ieşit în evidenţă şi cu prilejul întîlnirii candidatului cu alegătorii din circumscripţie — aflăm din scrisoarea trimisă de Ion Coţoi. Gospodarii s-au sfătuit pe îndelete despre treburile comunei şi au hotărît ca împreună să participe la terminarea localului de şcoală cu 16 săli de clasă, să amenajeze noi trotuare, să pietruiască toate drumurile etc. Discuţii rodnice s-au purtat şi cu privire la măsurile ce trebuie luate pentru sporirea producţiei de legume în cadrul cooperativei agricole şi realizarea din acest sector a unor venituri de peste 5 000 000 de lei.

ALIANŢA MUNCITOREASCĂ ŢĂRĂNEASCĂ

(Urmare din pag. 1)

sporit continuu influenţa în masele ţărănimii, mobilizîndu-le, alături de clasa muncitoare şi sub conducerea acesteia, la lupta împotriva regimului burghezo-moşieresc, pentru înfăptuirea năzuinţelor de libertate şi bunăstare ale oamenilor muncii. Prin lupta unită a clasei muncitoare şi ţărănimii s-au înfăptuit marile bătălii organizate şi conduse de partidul comunist împotriva forţelor reacţionare, pentru instaurarea regimului democratic, pentru făurirea noii societăţi.

Descătuşînd energia creatoare a maselor, insurecţia antifascistă victorioasă de la 23 August 1944, care a marcat începutul revoluţiei populare în ţara noastră, a dat un puternic impuls luptei poporului nostru pentru obiective mereu mai înalte ale progresului social.

În prima etapă a revoluţiei populare, clasa muncitoare şi ţărănimea şi-au unit eforturile în lupta pentru răsturnarea de la putere a forţelor reacţionare, pentru democratizarea ţării, pentru expropierea pămîntului moşieresc şi împărţirea lui ţărănimii muncitoare, pentru desăvîrşirea revoluţiei burghezo-democratice şi crearea premiselor în vederea trecerii la revoluţia socialistă. Cel mai important rezultat al acţiunilor unite ale celor două clase conduse de P.C.R., îl constituie instaurarea puterii democrat-populare, trecerea la etapa socialistă a revoluţiei.

Prin instaurarea puterii democrat-populare, clasa muncitoare a devenit forţa conducătoare a statului, iar alianţa ei cu ţărănimea muncitoare — temelia politică a noii orînduiri socialiste, principiul suprem al puterii de stat.

În etapa socialistă a revoluţiei, alianţa muncitorească-ţărănească s-a consolidat şi dezvoltat permanent, constituind forţa socială hotărîtoare pentru lichidarea oricărei forme a exploatării omului de către om, pentru construirea socialismului.

Pornind de la necesităţile dezvoltării României, de la interesele fundamentale ale clasei muncitoare şi ţărănimii muncitoare, P.C.R. a pus în centrul politicii sale făurirea unei economii moderne, cu o industrie dezvoltată şi o agricultură înaintată în scopul ridicării bunăstării celor ce muncesc. Realizarea ei a impus reorganizarea întregii activităţi economice, a tuturor ramurilor şi sectoarelor sale, pe temelia unică a relaţiilor de producţie socialiste.

Avînd sprijinul ţărănimii şi al celorlalţi oameni ai muncii, clasa muncitoare a înfăptuit naţionalizarea principalelor mijloace de producţie şi lichidarea marii burghezii industriale şi financiare, a trecut la industrializarea ţării, condiţie hotărîtoare pentru progresul României pe drumul socialismului. Pe măsura dezvoltării industriei s-a intensificat ajutorul acordat de clasa muncitoare ţărănimii. Dar, cu tot sprijinul pe care-l primeau din partea statului, micile gospodării ţărăneşti nu erau în stare să determine o sporire substanţială a producţiei agricole, o ridicare simţitoare a nivelului de trai al ţărănimii. În aceste condiţii, la ordinea de zi s-a ridicat problema unirii treptate a milioanelor de gospodării individuale în mari unităţi agricole de tip socialist, construirea socialismului şi în agricultură.

Plenara C.C. al partidului din 3-5 martie 1949, de la ţinerea căreia se împlinesc două decenii, are meritul istoric de a fi elaborat programul transformării socialiste a agriculturii şi al întăririi alianţei dintre clasa muncitoare şi ţărănime. Sarcina deosebit de complexă a construcţiei socialiste, reorganizarea pe baze socialiste a agriculturii a necesitat un ansamblu de măsuri privitoare la crearea bazei tehnice-materiale a agriculturii, pregătirea cadrelor de specialişti, ridicarea nivelului de conştiinţă a ţărănimii, folosirea unor forme variate de cooperare, dezvoltarea schimbului de mărfuri dintre oraş şi sat etc. Victoria socialismului în agricultură, după numai 13 ani de la plenara din martie 1949, a demonstrat că linia trasată de partidul comunist pentru unirea ţărănimii în cooperative agricole a fost justă. Această apreciere se impune cu atît mai mult cu cît în procesul cooperativizării agriculturii a sporit permanent producţia agricolă. Un factor hotărîtor în succesul operei de cooperativizare a agriculturii l-a constituit sprijinul multilateral acordat de statul socialist, care, exercitîndu-şi rolul de instrument principal al făuririi noii orînduiri sociale, a înlesnit prin toate mijloacele trecerea ţărănimii la marea producţie agricolă socialistă.

În condiţiile victoriei depline a socialismului, marcată de încheierea cooperativizării agriculturii, alianţa muncitoreasca-ţărănească s-a ridicat pe o nouă treaptă, superioară, crescînd totodată rolul ei în realizarea progresului ţării noastre. Interesele şi aspiraţiile celor două clase prietene converg spre desăvîrşirea construcţiei socialiste şi crearea condiţiilor pentru trecerea la construirea comunismului. Pentru realizarea acestor interese şi aspiraţii comune se intensifică activitatea politică a clasei muncitoare şi ţărănimii, sporeşte participarea lor la conducerea treburilor de stat, economice şi social-culturale, la înfăptuirea politicii partidului şi statului nostru. În sfera intereselor comune ale clasei muncitoare şi ţărănimii cooperatiste intră continuarea politicii de industrializare socialistă, singura cale, verificată de practică, de ridicare a ţării pe o treaptă superioară şi de asigurare a unei adevărate independenţe şi suveranităţi naţionale, dezvoltarea agriculturii şi integrarea tot mai deplină a acesteia în planul general de dezvoltare multilaterală a economiei naţionale, progresul celorlalte ramuri ale producţiei materiale ale tuturor domeniilor de activitate. În îndeplinirea acestor obiective se întăresc continuu şi se multiplică legăturile dintre clasa muncitoare şi ţărănimea cooperatistă, dintre industrie şi agricultură, dintre oraş şi sat.

Concomitent cu adîncirea comunităţii de interese dintre clasa muncitoare şi ţărănime are loc apropierea dintre ele în ceea ce priveşte natura lor socială, condiţiile de muncă şi caracterul muncii, nivelul de viaţă, fizionomia lor politică, morală şi spirituală. Această apropiere reprezintă un pas important în procesul ştergerii treptate a deosebirilor esenţiale care mai există în prezent între clasa muncitoare şi ţărănimea cooperatistă, al creării premiselor pentru construirea societăţii comuniste fără clase.

Desigur, ştergerea deosebirilor dintre clasa muncitoare şi ţărănimea cooperatistă este un proces de lungă durată. Aceste deosebiri se atenuează treptat o dată cu dezvoltarea continuă şi rapidă a forţelor de producţie, cu consolidarea şi perfecţionarea relaţiilor de producţie socialiste, cu dezvoltarea comunelor ca unităţi administrative puternice, capabile să asigure cadrul necesar pentru valorificarea intensivă a resurselor materiale şi umane din mediul rural, cu asigurarea în comune a unei largi reţele de instituţii social-culturale.

Creşterea rolului alianţei muncitoreşti-ţărăneşti în etapa actuală de dezvoltare a ţării noastre îşi găseşte expresia cea mai profundă în întărirea rolului conducător al Partidului Comunist Român în toate domeniile vieţii sociale. Partidul uneşte în sînul său pe cei mai buni muncitori, ţărani cooperatori, intelectuali. El exprimă năzuinţele şi aspiraţiile tuturor oamenilor muncii de la oraşe şi sate. Scopul întregii sale activităţi este slujirea poporului. Prin programul său, care reflectă interesele fundamentale ale oamenilor muncii, prin activitatea sa politică, ideologică şi organizatorică, partidul asigură unitatea tot mai strînsă de voinţă şi de acţiune a clasei muncitoare şi a ţărănimii cooperatiste, a întregului popor. Întărirea şi consolidarea continuă a alianţei muncitoreşti-ţărăneşti în jurul şi sub conducerea partidului reprezintă chezăşia îndeplinirii sarcinilor tot mai mari şi mai complexe care stau în faţa poporului nostru în etapa actuală de dezvoltare a României socialiste.

Sporirea rolului alianţei dintre clasa muncitoare şi ţărănime se manifestă, de asemenea, în creşterea rolului statului socialist de instrument principal al făuririi noii societăţi. În condiţiile actuale, în conformitate cu sarcinile continuării pe o treaptă superioară a procesului de desăvîrşire a construcţiei socialiste, în ţara noastră cresc tot mai mult rolul şi însemnătatea funcţiilor economico-organizatorice şi cultural-educative ale statului. Prin exercitarea funcţiilor sale, statul socialist înfăptuieşte tocmai sarcinile ce revin în prezent alianţei muncitoreşti-ţărăneşti. El reprezintă principalul instrument prin care clasa muncitoare, aliată cu ţărănimea, asigură dezvoltarea forţelor şi a relaţiilor de producţie socialiste, formarea omului nou, multilateral dezvoltat.

Ridicarea alianţei dintre clasa muncitoare şi ţărănime pe o treaptă superioară şi creşterea rolului ei în etapa actuală reprezintă o condiţie fundamentală pentru progresul neîntrerupt al ţării noastre. Ea accentuează dinamismul societăţii noastre, duce la dezvoltarea rapidă a tuturor laturilor vieţii ei sociale. Alianţa dintre clasa muncitoare şi ţărănime, sub conducerea clasei muncitoare, acţionează astfel ca un factor accelerator al ritmului progresului istoric, ca o puternică forţă motrice a dezvoltării noastre pe drumul socialismului şi comunismului.

Ritmuri înalte în dezvoltarea şi modernizarea agriculturii noastre

(Urmare din pag. 1)

seşte mai mult de 600 mii de tone de îngrăşăminte chimice — substanţă activă — anual, iar suprafaţa amenajată pentru irigaţii va ajunge în acest an la aproape 750 mii de hectare. De asemenea, numai în perioada 1955—1968 s-au plantat mai mult de 250 mii de hectare cu pomi şi aproape 180 mii de hectare cu viţă de vie, s-au construit şi sînt în continuare în construcţie în întreprinderile agricole de stat complexe de creştere a animalelor cu o capacitate de aproape două milioane de porci graşi anual şi 2,6 milioane de locuri pentru găini, adăposturi pentru animale în cooperativele agricole pentru 2 624 mii de bovine, 1 392 mii de porcine şi altele.

Preocuparea pentru dezvoltarea bazei tehnico-materiale s-a îmbinat armonios cu cea pentru pregătirea de specialişti cu studii superioare, a unui mare număr de tehnicieni şi mecanizatori, precum şi cu ridicarea nivelului de cunoştinţe al întregii noastre ţărănimi, care poate mînui eficient tehnica modernă de care dispune în prezent agricultura noastră. Totodată, printr-o mai bună organizare a reţelei ştiinţifice a agriculturii, înfiinţarea de institute specializate în diferite zone ale ţării, prin îmbunătăţirea coordonării şi conducerii acestora, s-au creat condiţiile apropierii şi mai mult a muncii de cercetare de rezolvarea cerinţelor practice ale unităţilor de producţie agricolă.

Sistemul de organizare a producţiei agricole în mari unităţi socialiste, dezvoltarea continuă a bazei tehnico-materiale, pregătirea şi îmbogăţirea experienţei cadrelor şi-au dovedit superioritatea de necontestat prin producţiile mereu crescînde obţinute de agricultură, care contribuie nemijlocit la progresul general al economiei noastre. Astfel, în primii trei ani ai cincinalului, producţia agricolă la principalele produse vegetale şi animale a înregistrat creşteri ce depăşesc de regulă 20 la sută, faţă de realizările din perioada 1961—1965, îndeplinindu-se şi depăşindu-se astfel ritmul prevăzut în varianta maximă a planului cincinal, cu 23 la sută la producţia totală de cereale, 40 la sută la cea de floarea-soarelui, 38 la sută la sfecla de zahăr, 30 la sută la legume, 50 la sută la fructe, 28 la sută la carne şi 30 la sută la lapte. Succesul este cu atît mai remarcabil cu cît, după cum bine se ştie, unul din primii trei ani ai actualului cincinal — şi anume 1968 — a avut condiţii puţin favorabile pentru agricultură, determinate de seceta prelungită din primăvară.

Anul 1968 a scos în evidenţă marile resurse şi posibilităţi pe care le are agricultura şi în ceea ce priveşte creşterea eficienţei economice. Pe baza hotărîrilor Plenarei C.C. al P.C.R. din 27—28 martie 1967, începînd de anul trecut au fost generalizate măsurile cu privire la îmbunătăţirea conducerii, planificării, finanţării şi organizării întreprinderilor agricole de stat, care au asigurat legarea nemijlocită a specialiştilor de producţie, creşterea competenţei lor în aplicarea în mod creator a unor tehnologii moderne bazate pe cuceririle ştiinţei şi tehnicii, precum şi posibilitatea organizării raţionale a producţiei şi a muncii. Efectul acestor măsuri, îndreptate spre sporirea producţiei şi rentabilităţii fiecărei întreprinderi şi ferme, s-a concretizat în obţinerea, pe ansamblul întreprinderilor agricole de stat, a unui beneficiu de aproape 1,6 miliarde de lei, cel mai mare realizat de aceste unităţi în cele două decenii de activitate.

Începînd din al doilea semestru al anului trecut, pe baza unor studii ample aprobate de conducerea de partid şi de stat, au fost aduse îmbunătăţiri importante şi în organizarea şi funcţionarea staţiunilor de maşini şi tractoare, care au fost transformate în întreprinderi pentru mecanizarea agriculturii. Gestiunea economică proprie, a cărei importanţă pentru activitatea unităţilor din întreaga economie a fost subliniată în mod deosebit de Conferinţa Naţională a partidului, şi-a spus cuvîntul şi în acest sector. Potrivit calculelor preliminarii, întreprinderile pentru mecanizarea agriculturii trebuiau să se rentabilizeze pînă în anul 1970, prin efortur proprii şi în parte şi prin anumite modificări ale tarifelor de plată a lucrărilor. Ele au reuşit însă ca, în 1968, să reducă aproape în întregime dotaţiile de la buget, iar pentru acest an întreprinderile pentru mecanizarea agriculturii sînt planificate cu beneficii ce se vor obţine fără modificarea tarifelor de plată.

Acestea sînt cîteva exemple ce scot în evidenţă marile resurse şi dinamismul agriculturii noastre socialiste.

Experienţa primilor ani ai cincinalului reprezintă o bază solidă pentru realizarea sarcinilor de plan pe acest an, sarcini de care depinde în mare măsură îndeplinirea prevederilor pe întreaga perioadă 1966—1970. Planul de stat pe anul 1969 stabileşte agriculturii sarcini mari, care se concretizează sintetic prin producţia globală de 83,3 miliarde de lei, cu 14 miliarde de lei peste nivelul realizărilor din anul 1968, şi cu 3,6 miliarde de lei peste prevederile din varianta maximă a cincinalului. Astfel se prevede ca, în acest an, să se obţină aproape 15 milioane tone de cereale, cu o producţie medie la hectar de 2 000 kg la grîu şi 2 500 kg la porumb, aproape 850 mii tone de floarea-soarelui, 3,4 milioane tone de legume — cu circa 50 la sută peste nivelul realizărilor din anul 1968, 2,9 milioane tone de fructe şi struguri. De asemenea, trebuie sporite în proporţii însemnate efectivele şi producţia animală, îndeosebi în sectorul socialist al agriculturii.

Sarcinile de plan sînt întru totul realizabile, deoarece ele se corelează atît cu baza tehnico-materială ce se întăreşte şi se dezvoltă în continuare, prin investiţiile de aproape 8,2 miliarde de lei alocate agriculturii în acest an, cît şi cu ansamblul măsurilor prevăzute pentru introducerea şi generalizarea în producţie a cuceririlor ştiinţei şi tehnicii. Este demn de reliefat, în acest sens, faptul că în 1969 sporeşte suprafaţa amenajată pentru irigat cu aproape 150 mii de hectare, iar cantitatea de îngrăşăminte chimice cu peste 120 mii de tone în substanţă activă, că se extind serele cu 300 de hectare, că intră în producţie noi complexe şi combinate de creştere şi îngrăşare a animalelor şi păsărilor că se extinde şi se diversifică mecanizarea, ca urmare a fabricării şi livrării de către industrie a tractoarelor şi maşinilor specifice efectuării lucrărilor în legumicultură, pomicultură şi viticultură, pe terenurile în pantă.

În ansamblul lor, măsurile adoptate şi condiţiile create reprezintă garanţia îndeplinirii sarcinilor de plan ce revin agriculturii din planul de stat pe anul 1969. Acum, cînd se împlinesc două decenii de la Plenara din 3—5 martie 1949, oamenii muncii din agricultură sînt hotărîţi să întîmpine aniversarea unui sfert de secol de la eliberarea patriei noastre de sub jugul fascist şi cel de-al X-lea Congres al partidului cu noi şi importante succese în sporirea producţiei vegetale şi animale, aducîndu-şi pe această cale un aport din ce în ce mai însemnat la progresul şi propăşirea întregii ţări.

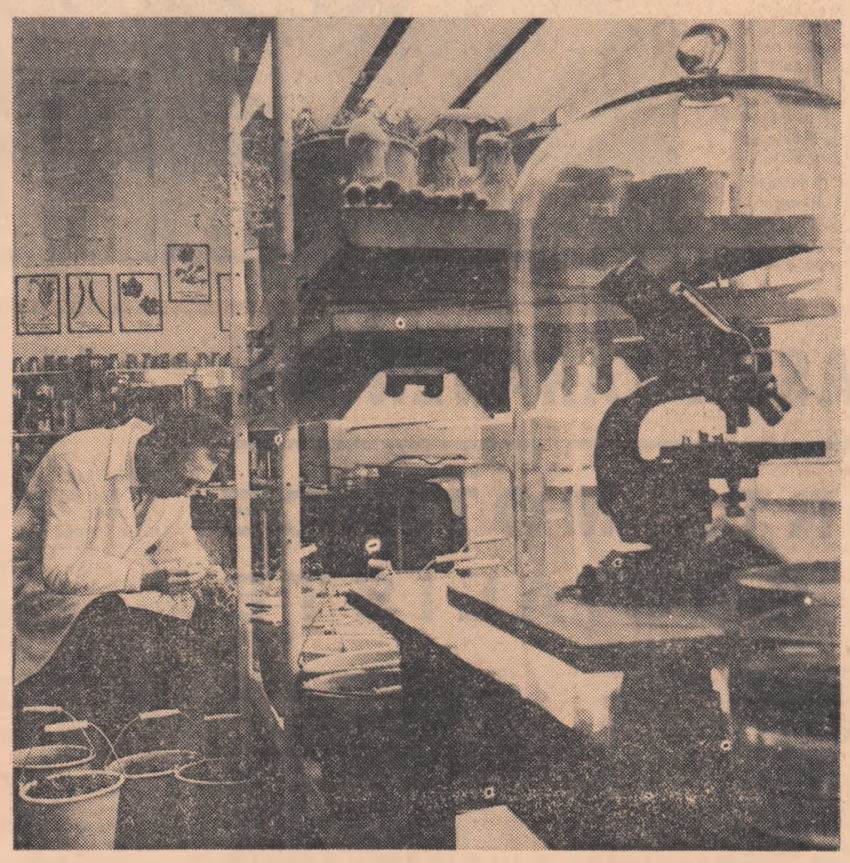

Staţiunea experimentală agricolă Secuieni-Roman. Între preocupările laboratorului de protecţia plantelor se înscrie şi experimentarea produselor realizate în ţară şi a celor din import în combaterea unor boli ale plantelor agricole

STATUL SOCIALIST — SPRIJIN DE NĂDEJDE AL ȚĂRĂNIMII

Coordonatele pe care se înscrie astăzi agricultura cooperatistă și, implicit, satul românesc, evidențiază convingător saltul remarcabil înregistrat de către acestea pe toate planurile vieții economice și sociale. Oriunde ne-am îndrepta privirile, în oricare așezare rurală am poposi — fie ea din Cîmpia Dunării sau din Transilvania, din Banat, Dobrogea sau Moldova — remarca esențială, generală, va fi aceeași : țăranul cooperator muncește pămîntul cu mijloace de producție moderne, roadele obținute pe ogoarele cooperativelor agricole sînt substanțial mai mari față de cele care se culegeau, pe aceleași terenuri, în mica gospodărie individuală.

Prin forța lor generalizatoare, cifrele dau dimensiunile reale acestor înnoiri structurale, cu care, pe bună dreptate, țărănimea, întregul popor, se mîndresc. Astfel, **în 1968 valoarea producției globale a cooperativelor agricole s-a ridicat la 31 miliarde de lei, cu 8 miliarde de lei mai mare decît în 1962, anul încheierii cooperativizării.** Este un succes remarcabil, cu atît mai mult cu cît se știe că în anul 1968 condițiile climatice au fost destul de dificile.

Principala explicație a acestor rezultate îmbucurătoare, cu implicații dintre cele mai favorabile în viața țărănimii, a întregii noastre economii naționale, constă în creșterea forței economice a cooperativelor agricole — creștere determinată de dezvoltarea continuă, în ritm susținut, a proprietății obștești. Înțelegînd că aceasta este o condiție de mare însemnătate, indispensabilă pentru progresul multilateral al cooperativelor agricole, **membrii cooperatori au sporit în ultimii patru ani — 1965—1968 — averea obștească la suta de hectare cu peste 35 la sută. Practic, aceasta înseamnă mai bine de 250 000 de hectare amenajate pentru irigat, zeci de mii de hectare plantate cu viță de vie și pomi fructiferi, circa 1 200 de hectare de solarii și sere legumicole, animale de producție și de muncă mai multe, mașini și utilaje mai numeroase — într-un cuvînt posibilități sporite, multiple pentru lărgirea producției.**

Miliardele de lei obținute în plus față de 1962 au însă și o altă proveniență : recoltele tot mai mari realizate pe unitatea de suprafață, cu alte cuvinte procesul viguros, continuu de intensificare a producției. Faptul că **în perioada 1966—1968 s-au obținut, în medie la hectar, 1 672 kg de grîu, 2 226 kg de porumb-boabe, 1 387 kg de floarea-soarelui etc. — cu 252 kg grîu, 335 kg porumb, 309 kg floarea-soarelui și circa 5 000 kg sfeclă de zahăr la hectar mai mult decît în anii 1963—1965** — demonstrează acest lucru.

Producția globală mai mare înseamnă, în ultimă instanță, venituri ridicate pentru cooperativele agricole (în 1968 țărănimea a primit pentru produsele vîndute statului 16,6 miliarde lei, ceea ce reprezintă o creștere de 31 la sută față de 1965), iar acestea, la rîndul lor, înseamnă venituri tot mai bune pentru membrii cooperatori. Ele își pun din ce în ce mai pregnant amprenta asupra posibilităților materiale ale țărănimii, asupra nivelului ei de trai.

INCURSIUNE RETROSPECTIVĂ

Cooperativizarea agriculturii explică în bună măsură suflul înnoitor, viguros, al agriculturii României postbelice. Una este să-ți unești forțele și mijloacele cu ceilalți săteni, să lucrezi laolaltă — cu tractorul, potrivit, celor mai noi cuceriri ale științei — mii de hectare și alta e să muncești singur, cînd poți și cu ce poți, bruma de pămînt agonisit ! Așa cum remarca însă tovarășul Nicolae Ceaușescu la Congresul cooperativelor agricole, cooperativizarea socialistă nu rezolvă de la sine dezvoltarea agriculturii, creșterea producției și ridicarea bunăstării țărănimii. „Pentru atingerea acestui obiectiv — țelul principal al politicii agrare a clasei muncitoare, a partidului ei marxist-leninist — sînt necesare mari eforturi materiale și organizatorice din partea statului socialist, a țărănimii, investirea unor fonduri însemnate pentru dezvoltarea bazei tehnice-materiale. Superioritatea orînduirii socialiste constă tocmai în faptul că ea este capabilă să concentreze uriașe mijloace materiale și umane pentru dezvoltarea forțelor de producție din agricultură, pentru perfecționarea continuă a acestei importante ramuri a economiei naționale".

Așadar, **agricultura României produce mai mult fiindcă, paralel cu reorganizarea ei pe baze socialiste, statul, întreaga societate — direct interesate în propășirea acestei importante ramuri — au acordat țărănimii cooperatiste un sprijin permanent, puternic și multilateral în vederea perfecționării mijloacelor și metodelor de lucru, întăririi bazei materiale necesare dezvoltării neîncetate a producției, valorificării marilor rezerve de care dispun cooperativele în direcția sporirii recoltelor și a producției animale.** Este o mare deosebire între această poziție și cea adoptată de guvernanții României antebelice, între posibilitățile practice de care dispune astăzi țărănimea și neputința în care s-a zbătut ea în trecutul nu prea îndepărtat. Iată de ce o scurtă incursiune retrospectivă ni se pare deosebit de necesară.

Despre setea de pămînt a țăranului nostru s-a scris și s-a vorbit mult la timpul respectiv. Era explicabil. Cine izbutea să agonisească — ce-i drept, cu prețul unor mari privațiuni — cîteva pogoane sau fugărea reușea, de bine de rău, să-și amăgească nevoile. Cine nu, era sortit să muncească din greu la moșieri și chiaburi. Or, numărul țăranilor fără pămînt sau cu pămînt puțin era foarte mare. Să ascultăm ce spune recensămîntul din 1930 : **șapte sute de mii de familii țărănești nu aveau pămînt. Alte 610 000 familii dispuneau doar de cîte un pogon, adică atît ca și nimic. În schimb 12 200 moșieri stăpîneau o suprafață arabilă mai mare decît 2 460 000 familii țărănești laolaltă.** Sugestive date pentru „forța" economică a gospodăriei țărănești, pentru posibilitățile săteanului !

Lucrurile nu stăteau mai bine nici în ceea ce privește inventarul agricol. **„36,9 la sută din micile exploatări țărănești** — spunea ziarul „Dreptatea" din 4 iunie 1937 — **nu dispun de nici o vită de muncă...". Un plug revine la trei gospodării** — completa monografia Institutului de științe sociale, făcută în 1938 — **o grapă la patru gospodării, cu suprafețe cuprinse între 1—3 hectare...** Iar prof. Cherdivarencu, considerat un bun cunoscător al stărilor de lucruri de la noi, întregea imaginea precizînd : **„Două treimi din numărul plugurilor și jumătate din numărul grapelor nu sînt altceva decît fiare vechi, unelte cu totul primitive".** Să mai mire, prin urmare, nivelul extrem de scăzut al recoltelor, grija zilei de mîine care-l însoțea permanent pe țăran ?

O vorbă de-a noastră veche spune că numai cu vitele se scoate sărăcia din casă. Țăranul o cunoștea bine, căci el i-a semnat actul de nastere. Puțini erau însă cei ce aveau în ogradă animale de producție și de muncă. **O treime din gospodăriile țărănești** — constată statistica făcută în 1935 de Ministerul Agriculturii — **nu posedă nici o vacă, aproape jumătate — nici un porc, un număr egal de gospodării — nici o oaie.**

Deci, pentru milioane de gospodării țărănești — pămînt puțin, unelte insuficiente și rudimentare, un număr foarte redus de animale de muncă și producție. Acestei moșteniri a anilor antebelici — prezentate extrem de succint și incomplet — i s-au adăugat consecințele nefaste ale războiului, care au șubrezit și mai mult gospodăria țărănească, au făcut și mai acută problema mijloacelor de producție în agricultură.

Cîrmuitorii statului burghezo-moșieresc nu erau deloc străini de existența acestor stări de lucruri, de înapoierea manifestată pe multiple planuri, de către agricultura și satul românesc. Sprijinul acordat țărănimii era ca și inexistent. Investițiile făcute pentru dotarea agriculturii cu mijloace de lucru mai adecvate, cu îngrășăminte etc. — la fel.

„FRUCTELE" INDUSTRIEI — PREZENȚE COTIDIENE

Cînd primul tractor românesc a prins să brăzdeze ogoarele, sătenii s-au adunat ciorchine în jurul lui. Era o raritate. În trecut, de asemenea mașini beneficiară doar moșierii. Situația s-a repetat și atunci cînd întîile combine au început să înghită, nesățioase, lanurile de grîu, cînd printre tinue, substanțiale, sînt remarcabile. Țărănimea le cunoaște bine : **utilajele din dotația întreprinderilor pentru mecanizarea agriculturii execută. pe terenurile mecanizabile ale cooperativelor agricole, toate lucrările de bază (aratul, fertilizarea solului, combaterea dăunătorilor, semănatul cerealelor păioase, al porumbului și floriisoarelui), 80 la sută din lucrările de întreținere la porumb și floarea-soarelui, 90 la sută din cele de recoltat păioase etc.** Or, cum bine se știe, tractoarele și mașinile agricole efectuează lucrările agricole în termene mai scurte și în condiții calitative net superioare, ceea ce cîntărește greu în balanța recoltei, explică în foarte mare măsură creșterea producției în agricultura cooperatistă.

Cu cîtva timp în urmă, președintele cooperativei agricole din Cobadin, județul Constanța, spunea : „ne-am obișnuit cu toții ca, în fiecare an, să cerem industriei să ne dea atît superfosfat, atît azotat de amoniu, atîtea insectofungicide. Și ea ne dă. Cu fiecare an ce trece — cantități tot mai mari. Nu numai nouă, ci și celorlalte unități, agriculturii în ansamblu".

Așa este. **În 1968, cooperativele agricole au folosit de peste 10 ori mai multe îngrășăminte chimice decît în 1962.** Nu este nevoie să insistăm asupra efectelor pe care le-au avut asupra recoltei asemenea creșteri. Ceea ce merită reținut este următorul fapt : accentuarea procesului de chimizare este o urmare firească și extrem de importantă a investițiilor masive făcute de stat pentru dezvoltarea industriei de îngrășăminte — în perioada 1966—1968 valoarea acestora ridicîndu-se la 4,2 miliarde de lei — a faptului că în elaborarea politicii sale agrare partidul are în vedere că o agricultură intensivă este indisolubil legată de folosirea pe scară largă a îngrășămintelor, insectofungicidelor și altor substanțe chimice.

mele cantități de îngrășăminte chimice, îngropate sub brazdă, au sporit rodnicia pămîntului, cînd alte „prafuri" ale chimiei — erbicidele — înlocuind trudnica muncă manuală, au prins să „plivească" buruienile... Astăzi, asemenea „fructe" ale industriei constructoare de mașini, ale industriei chimice constituie prezențe cotidiene, active, pe ogoarele cooperatiste, fără de care țărănimea nu mai concepe munca de zi cu zi — în genere progresul agriculturii — fără de care n-am fi ajuns acolo unde am ajuns în sporirea rodniciei ogoarelor.

Este un sprijin de o excepțională însemnătate acordat țărănimii, o rezultantă a politicii înțelepte, clarvăzătoare, a partidului nostru care, preocupîndu-se permanent de înflorirea multilaterală a societății noastre, a pus în centrul preocupărilor sale economice creșterea neîncetată a forței industriale a țării, dezvoltarea puternică a industriei grele și în special a celei constructoare de mașini. Numai datorită acestei orientări s-au creat condiții pentru asigurarea bazei tehnico-materiale necesare reorganizării socialiste a agriculturii, modernizarea și intensificarea acesteia, încadrarea ei armonioasă în procesul dezvoltării economiei generale, sporirea contribuției țărănimii la bunăstarea poporului.

Cu toate greutățile inerente perioadei postbelice, primele întreprinderi constructoare de mașini agricole — organizate cu mari eforturi de către stat — au pus la dispoziția lucrătorilor de pe ogoare, încă în perioada primului nostru plan cincinal, peste 30 tipuri de utilaje. Ulterior, pe măsură ce economia națională a început să se dezvolte în ritm tot mai viu, să dispună de resurse materiale tot mai mari, statul a asigurat cooperativelor agricole, prin intermediul întreprinderilor de mecanizare a agriculturii, tot mai multe utilaje moderne, perfecționate. **În prezent, ne putem mîndri cu o industrie constructoare de mașini agricole de prim rang, care nu numai că se achită cu succes de sarcina încredințată de partid de a asigura necesarul intern de tractoare și mașini, dar reușește să livreze un mare număr din ele la export.**

Investițiile masive făcute în vederea înzestrării agriculturii cu mijloace tehnice moderne au condus la o adevărată revoluție în domeniul forțelor de producție din acest important sector al economiei naționale. Cifrele ilustrează cum nu se poate mai bine saltul înregistrat :

În prezent, prin intermediul întreprinderilor pentru mecanizarea agriculturii, cooperativele agricole folosesc 66 700 de tractoare, cu 27 000 mai multe decît în 1962. La acestea se adaugă 45 800 de semănători mecanice, peste 33 800 de combine de recoltat păioase, precum și un număr foarte mare de cultivatoare, mașini de combatere a dăunătorilor și administrat îngrășăminte chimice etc.

În cooperativele agricole revin în medie pe o semănătoare de păioase — 100 hectare de grîu, pe o semănătoare de prășitoare — 90 hectare de porumb, pe o combină — 70 hectare de grîu, iar pe un tractor — 100 hectare de teren arabil.

Consecințele practice ale acestor creșteri con-

EFORTURI MULTILATERALE, REZULTATE ILUSTRATIVE

Vorbind despre sprijinul material al statului, este necesar să amintim și **cantitățile mari de semințe valoroase puse la dispoziția agriculturii (în perioada 1962—1968, institutele de cercetări au livrat 296 546 tone de semințe de cereale și plante tehnice), de material săditor vîndut acestor unități, de animale de rasă produse pentru îmbunătățirea șeptelului.** Ele și-au pus vizibil amprenta asupra nivelului recoltelor, au devenit pentru țărănimea cooperatistă elemente indispensabile ale procesului de intensificare a producției.

Șirul cheltuielilor făcute de stat pentru progresul agriculturii continuă. Este vorba de **sumele alocate de la buget pentru combaterea dăunătorilor și epizootiilor, pentru stațiunile de montă, întreținerea pășunilor comunale și diferite alte acțiuni agrozooveterinare (în 1968 acestea s-au ridicat la 1,2 miliarde de lei), de plata inginerilor și medicilor veterinari din unitățile agricole.**

Iată un exemplu edificator. În cooperativa agricolă, oricît de mică sau de depărtată ar fi ea, specialistul — de multe ori specialiștii agricoli — constituie astăzi o prezență firească, obișnuită. Cea mai convingătoare dovadă o constituie armata de **ingineri agronomi, horticulticoli și zootehniști — în total circa 10 000 de oameni — care lucrează în aceste unități.** Pregătiți temeinic și multilateral, prin grija statului, trimiși în cooperative pentru a organiza, pe baze științifice, întreg procesul de producție, pentru a promova noul, aceste cadre aduc un aport substanțial la consolidarea economică a unităților în care muncesc, la progresul agriculturii cooperatiste. Este o mare realizare a regimului nostru, apreciată la justa valoare de către țărănime.

În acest context—sprijin puternic, multilateral, acordat de către stat, conjugat cu munca rodnică, iscusită, unită a țărănimii cooperatiste — devin explicabile și rezultatele bune înregistrate în 1968, an cu condiții excepționale, cînd seceta și-a arătat din nou colții, afectînd îndeosebi județele din sudul și estul țării, adică regiunile cele mai favorabile producției agricole. Să ni le reamintim :

Recolta medie la hectar, pe ansamblul sectorului cooperatist, a fost de 1 580 kg de grîu, 2 000 kg de porumb-boabe, 1 270 kg de floarea-soarelui, circa 20 000 kg de sfeclă de zahăr, mai bine de 13 000 kg de cartofi. Ca urmare, față de anul încheierii cooperativizării, în 1968 producția totală de grîu și porumb a înregistrat o creștere de 1,5 milioane de tone. La sfecla de zahăr, sporul a fost de 60 la sută, la carne de peste 74 la sută, la lapte de circa 90 la sută, la lînă de aproape sută la sută etc.

Deci, spre deosebire de anii 1946—1947, cînd, ca urmare a secetei, România a fost realmente bîntuită de foamete, în 1968, țărănimea cooperatistă a reușit să treacă cu succes acest obstacol natural, să obțină recolte bune, necesare atît ei, cît și populației și industriei socialiste. Se poate afirma, cu deplin temei, că 1968 a fost anul care a pus la încercare potențialul productiv al agriculturii noastre, organizată pe baza relațiilor de producție socialiste, anul care a dovedit o dată în plus superioritatea agriculturii cooperatiste față de mica gospodărie individuală, capacitatea ei de a asigura țării recolte satisfăcătoare chiar și în condiții mai grele, ca acelea prin care am trecut.

Pe lîngă eforturile pentru dezvoltarea și modernizarea producției agricole, sprijinul statului este deosebit de ilustrativ și în domeniul social-cultural, al gospodăririi și înfrumusețării comunelor și satelor. Dacă în 1955 cheltuielile făcute de stat în comune au reprezentat 1 miliard 546 milioane de lei, în 1968 ele s-au ridicat la 5 miliarde 430 milioane de lei. Sume importante au fost cheltuite de stat pentru drumuri comunale și lucrări edilitar-gospodărești, pentru învățămînt, sănătate, cultură și artă, administrația comunală, sistematizarea rurală etc. Iar toate acestea au fost puse în slujba aceluiași scop : creșterea nivelului de trai material și cultural al țărănimii.

Convingătoare în acest sens este, de asemenea, și dinamica veniturilor țărănimii.

Veniturile bănești obținute de cooperativele agricole :

1965	**5,4 miliarde lei;**
1968	**6 miliarde lei;**

Venituri din vînzarea produselor pe piață :

1965	**4,35 miliarde lei;**
1968	**5,1 miliarde lei**

★

Subliniind progresele înregistrate de agricultura noastră cooperatistă, se cuvine să amintim, totodată, că ea dispune de mari și variate rezerve, nevalorificate încă în mod corespunzător. Se știe că în vreme ce multe unități — situate atît în zonele de șes, cît și în cele din deal — au devenit puternice, asigurînd un volum ridicat de producție-marfă și retribuind bine munca membrilor lor, altele se dezvoltă lent, obțin rezultate economice nesatisfăcătoare. Această situație nu poate fi explicată numai prin condițiile naturale mai puțin prielnice. În mare măsură ea se datorește unor neajunsuri existente în organizarea producției și a muncii, în insuficienta preocupare pentru dezvoltarea proprietății obștești și buna gospodărire a fondurilor proprii și împrumutate de la stat, în îndrumarea și sprijinirea insuficientă a unităților respective de către organele locale de stat și agricole, uniunile județene ale cooperativelor agricole, întreprinderile pentru mecanizarea agriculturii.

Există condiții ca toate aceste unități, fructificînd sprijinul multilateral acordat de stat, să înregistreze noi pași pe calea prosperității, să aducă o contribuție mai substanțială la efortul comun făcut de întregul popor pentru edificarea societății socialiste, să asigure ridicarea neîncetată a bunăstării țărănimii cooperatiste. Dezbaterile recentei plenare a Consiliului Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole de Producție au relevat cu claritate acest lucru. Ceea ce se impune acum cu mare stringență este ca, prin grija cooperatorilor, a organelor agricole, a tuturor celor care pot contribui la avîntul agriculturii cooperatiste, programul de lucru trasat de partid să fie înfăptuit integral și în mod exemplar. Din aceasta, harnica noastră țărănime, întregul popor vor avea numai de cîștigat : treptele urcate pe calea bunăstării și civilizației vor fi și mai mari, pe măsura timpurilor pe care le trăim, a tinereții și vigorii economiei noastre naționale, a eforturilor materiale mari, continue, făcute de către stat, pentru progresul agriculturii românești.

Ing. Radu ATANASESCU

ȚĂRANI, MUNCITORI, TEHNICIENI ȘI INGINERI DIN AGRICULTURĂ !

Folosiți tot mai bine pămîntul, toate mijloacele de producție de care dispuneți, promovați pe scară largă tehnica agricolă înaintată, puneți în valoare toate rezervele din agricultură, pentru a obține recolte bogate, stabile, în interesul vostru și al întregii țări !

(Din Manifestul Frontului Unității Socialiste)

CREDITELE ASIGURĂ LĂRGIREA PRODUCȚIEI

Pentru a produce mai mult, trebuie să și investești mai mult. În genere, membrii cooperatori dau curs acestei cerințe vitale pentru consolidarea economică a unităților în care muncesc, pentru lărgirea și intensificarea producției. Cumpără animale și utilaje, execută lucrări de îmbunătățiri funciare de mare amploare, înființează sau dezvoltă diferite ramuri de activitate. Efortul financiar este mare. El se realizează cu fonduri proprii și cele primite din partea statului. **Numai în perioada 1966—1968 cooperativele agricole au primit de la stat, sub formă de credite pe termen lung pentru investiții, 2,2 miliarde de lei.**

Să adăugăm acestei sume o alta — și anume valoarea creditelor pe termen scurt, de producție. **Rezultă că anual, creditele pe termen scurt și lung acordate sectorului cooperatist al agriculturii se cifrează la 4—5 miliarde de lei, din care o bună parte sînt fără dobîndă.** Este o sumă apreciabilă, care evidențiază atît amploarea efortului făcut de către stat pentru dezvoltarea agriculturii noastre, cît și faptul că progresele realizate în agricultura socialistă se datoresc, în primul rînd, grijii partidului pentru dezvoltarea bazei ei materiale.

Pentru a înțelege mai bine ce semnificație majoră au pentru agricultură aceste credite să ne oprim puțin asupra uneia dintre marile acțiuni inițiate, în ultimii ani, de către conducerea partidului și anume extinderea irigațiilor.

Pămîntul țării noastre este mănos. Nu o dată însă, din cauza vicisitudinilor naturii — secetă pronunțată, îndelungată, arșiță puternică — el nu a putut să-și pună în valoare rodnicia, să asigure producții satisfăcătoare. Evident, zecile de mii de tractoare și mașini agricole care brăz-

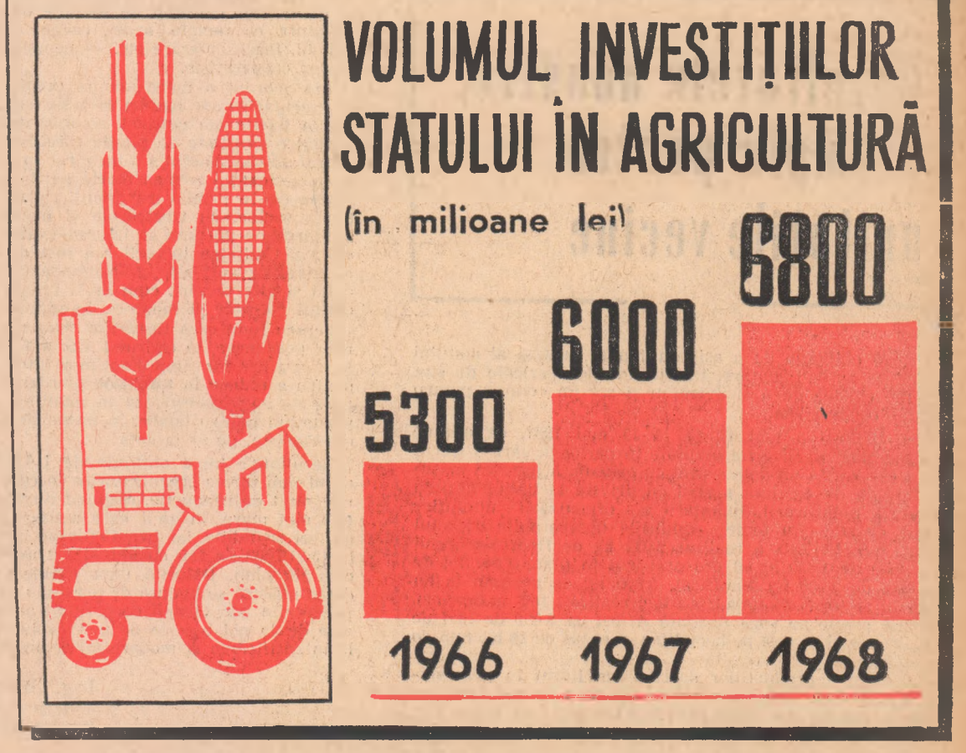

FOTOCRONICĂ

Comuna Viziru în anii împlinirilor

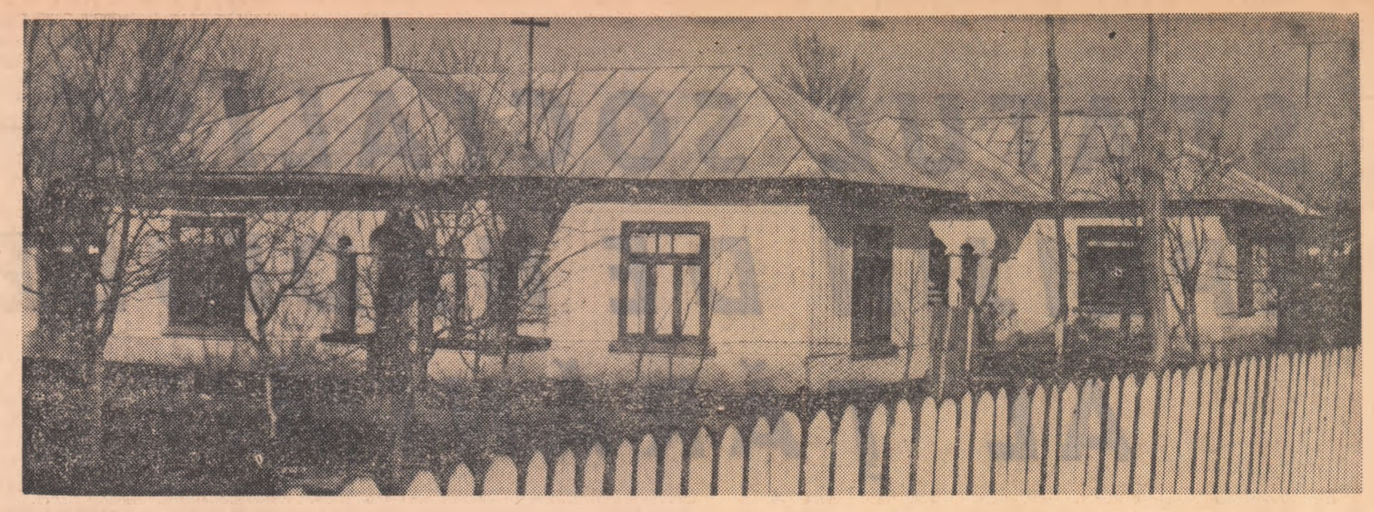

CU EI SE MÎNDRESC

Ion N. TECHIU
primarul comunei

Gheorghe CIOROIU
președintele cooperativei agricole „V. I. Lenin"

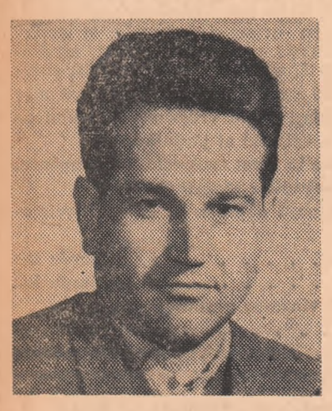

Ion VĂLEANU
vicepreședintele cooperativei agricole „23 August"

Gheorghe SPĂTARU
inginer agronom la cooperativa agricolă „V. I. Lenin"

Constanța OȚELEA
învățătoare

Mihail COPAE
medic la spitalul comunal

Ion ZAMFIR
directorul căminului cultural

Mihai GIRIP
maistru agricol la I.M.A. Viziru

Sîntem oaspeții comunei Viziru din județul Brăila și cu ajutorul gazdelor răsfoim filele istoriei de ieri și de azi a acestei așezări.

Documentele consemnează existența localității Viziru încă din anul 1462. Alte documente, mai recente, rămase din scurgerea vremii, rețindoar numele marilor moșieri Grosu, Crisoveloni și mai ales al Contelui de Roma, stăpîni ai acestor pămînturi de lîngă Dunăre și ai destinelor oamenilor. În anul 1945, Viziru număra 1 200 de familii, din care numai 500 posedau pămînt...

— Anii împlinirilor noastre sînt anii de după cooperativizarea agriculturii, subliniază gazdele.

Vizităm comuna, unitățile agricole, case de cooperatori. La fiecare pas ni se pare că aprecierea cuprinsă în Manifestul Frontului Unității Socialiste : **„Cooperativizarea, înfăptuită sub conducerea Partidului Comunist Român, a deschis drum larg modernizării și creșterii producției agricole, a determinat profunde schimbări înnoitoare în viața țărănimii..."** este desprinsă chiar din realitățile de azi ale comunei Viziru.

Potențialul economic al comunei constă, în primul rînd, în existența, pe raza ei, a trei cooperative agricole și a unei întreprinderi pentru mecanizarea agriculturii, iar bunăstarea celor 8 300 de locuitori în rezultatele dobîndite, an de an, în sporirea producției agricole. Indiferent de condițiile climatice, la Viziru se obțin recolte medii de 2 750 kg de grîu, 3 500—4 000 kg de porumb și 2 200 kg de floarea-soarelui la hectar. Anul trecut, bunăoară, brigăzile de cîmp de la cooperativa agricolă „23 August" au depășit producțiile planificate la toate culturile, unitatea obținînd venituri bănești de aproape 10 000 000 de lei. Producția globală la 100 de hectare a fost de 478 000 de lei, iar averea obștească de 422 500 de lei. Repartizînd la fondul de acumulare peste 22 la sută din producția netă, cooperatorii și-au asigurat creșterea continuă a puterii economice a unității lor. Astfel au procedat și membrii celorlalte două cooperative agricole — „V. I. Lenin" și „Lanurile". Brigadierii **Frățilă Cernea** și **Ioniță Dulgheru**, șefii de echipă **Ilie Canciu, Gheorghe Ionescu** și **Ion Priceputu**, cooperatorii **Ion Puia, Constantin Gerea, Ștefan Doagă, Marin Chiriță** și mulți alții au învățat, în acești ani ai împlinirilor, să îmbine hărnicia cu știința agricolă. Extinderea mecanizării, chimizării și mai ales a irigațiilor — obiective stabilite în planurile de producție pentru acest an — cere însușirea a noi cunoștințe și oamenii învață mereu, temeinic, învață să mînuiască și modernele utilaje de irigat.

Cele trei secții de mecanizare ale I.M.A., care deservesc cooperativele agricole din comună, dispun de 66 de tractoare, 44 combine și numeroase alte utilaje. La început se simțea lipsa tractoriștilor. Dar zeci de tineri cooperatori au plecat la școli, îmbrățișînd această meserie de mare răsunde-re. Acum toți tractoriștii sînt fii ai cooperatorilor din comună, sînt mîndria comunei. Ii amintim aici doar pe **Stan Bîrsan, Mihai Cristea, Titi Băjănaru, Radu Căpriță, Gh. Vizireanu, Ilie Ciupercă.** Ei și ceilalți hotărăsc, în mare măsură, belșugul ogoarelor.

Grija și dragostea manifestate de tractoriști în efectuarea la timp și de calitate a tuturor lucrărilor agricole sînt îmbinate cu preocuparea susținută pentru creșterea rentabilității întreprinderii lor. Secția de mecanizare condusă de **Gheorghe Pruș,** de pildă, a realizat anul trecut un venit de 2 554 000 de lei, cu 430 000 de lei peste prevederile de plan. Pentru fiecare 1 000 de lei venit, mecanizatorii au cheltuit 672 lei, față de 845 lei planificat. Cifrele vorbesc de la sine despre atenția ce o acordă lucrătorii I.M.A. întreținerii și reparării tractoarelor și mașinilor agricole, folosirii acestora la întreaga capacitate de producție. I.M.A. Viziru este, de altfel, unitate fruntașă pe județ în realizarea de beneficii.

...Străbatem ulițele comunei. Peste tot, în dreapta și în stînga, case noi, ridicate în ultimii ani.

— Mobila, aparatul de radio și chiar televizorul, căci 300 de cooperatori au televizoare, ține să ne precizeze **Gheorghe Cioroiu,** președintele cooperativei agricole „V. I. Lenin", au devenit bunuri obișnuite.

Despre ce a însemnat și înseamnă în viața lor și a comunei unirea celor 10 200 de hectare în trei cooperative agricole ne-au vorbit și numeroși alți cooperatori, între care, **Alexandru Nedelcu, Marița Drăgulin, Ioan Dulgheru, Gheorghe Puia, Floarea Munteanu** și mulți alții.

Brigăzile sau fermele de animale în care activează au depășit substanțial producțiile planificate. Cu prilejul adunărilor generale, ei și alți cooperatori, preocupați de continua înflorire a unităților lor, au propus extinderea creșterii animalelor, în special a vacilor de lapte și a porcilor și îngrășarea, în acest an, a unui mare număr de taurine și de porcine — sursă sigură de sporire a veniturilor membrilor cooperativelor agricole de producție.

„...Viziru, comună de săraci, de analfabeți. Rareori poposește aici un medic...", găsim scris într-o monografie mai veche.

În Viziru există astăzi 28 de săli de clasă, 1 352 de elevi și 61 de cadre didactice. Anul trecut s-a construit un nou local de școală, cu încălzire centrală, asigurîndu-se condițiile materiale pentru generalizarea învățămîntului de 10 ani. 24 de cadre sanitare cu studii superioare și medii veghează la sănătatea locuitorilor comunei, avînd la dispoziție un spital modern, ca la oraș.

Aici, la Viziru, diferența dintre sat și oraș dispare treptat. Cooperația de consum, de pildă, dispune de secții și ateliere ce oferă o gamă largă de prestații pentru populație : frizerie, coafură, cismărie, croitorie, tîmplărie, ateliere foto și de reparat televizoare, ceasornicărie, un centru de umplut sifoane, magazine alimentare și de confecții, farmacie, brutărie etc.

Anul trecut, unitățile comerciale din comună au vîndut cooperatorilor mărfuri în valoare de aproape 15 milioane de lei, iar suma încasată din prestări de servicii pentru populație se ridică la 1 500 000 de lei. Se află în construcție un complex comercial, cu etaj, pentru care statul a investit peste un milion de lei.

Prinde viață planul de sistematizare, încălzirea centrală, din surse locale, se extinde la școli, instituții sanitare și culturale ; sînt în curs de amenajare noi trotuare, un parc și un stadion.

„Pentru comuna noastră, anii împlinirilor sînt anii de după cooperativizare..." Aceste cuvinte le-am auzit rostite și în cadrul întîlnirilor dintre candidați și alegători, întîlniri la care am asistat în timpul vizitei noastre la Viziru.

Candidații erau **Ion N. Techiu,** primarul comunei, **Ion Zamfir,** directorul căminului cultural, **Ion Văleanu,** cooperator, oameni care prin munca lor și a tuturor locuitorilor schimbă din temelii înfățișarea comunei, contribuie la creșterea bunăstării semenilor lor. De altfel, creșterea bunăstării celor ce muncesc, caracteristica epocii socialiste, a fost tema dialogurilor dintre candidați și alegători.

Mihai BORZA
Foto : D. CONSTANTINESCU

Asemenea case noi întîlnești pe toate ulițele comunei. Cu fiecare an, Viziru face noi pași spre urbanizare.

Sîntem în plină iarnă, dar ing. Petru Macarie, directorul I.M.A. Viziru, candidat al Frontului Unității Socialiste pentru alegerile de deputați în consiliul popular comunal, verifică, împreună cu tractoriștii, starea combinelor. Aici totul se face din vreme, temeinic.

Cei 1 352 de elevi din comună pătrund tainele științei.

La dispoziția locuitorilor comunei se află numeroase unități comerciale, între care și un magazin alimentar cu autoservire.

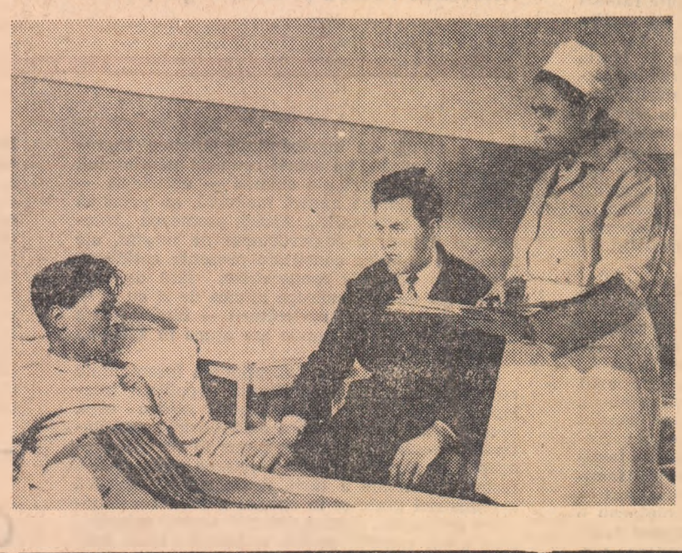

În aproape toate familiile de locuitori ai comunei pătrund astăzi cîte unul sau două ziare. Revista „Agricultura socialistă", de pildă, are în Viziru peste 400 de cititori-abonați.

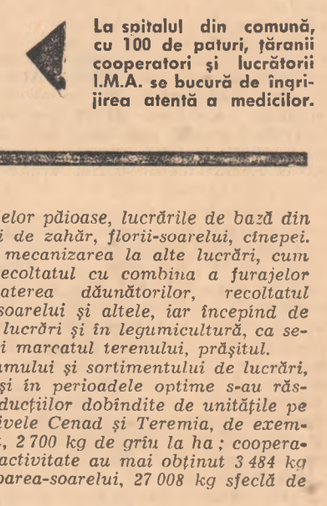

La spitalul din comună, cu 100 de paturi, țăranii cooperatori și lucrătorii I.M.A. se bucură de îngrijirea atentă a medicilor.

Rezultatele noastre, exemplu pentru unitățile vecine

Pe lîngă obligația de a asigura fondul central al statului cu produse agroalimentare, întreprinderilor agricole de stat le revine cinstea de a fi exemplu și sprijin concret pentru unitățile cooperatiste.

I.A.S. Băilești a luat ființă la 15 mai 1967, ca unitate experimentală. Realizările obținute în perioada care a trecut de la această dată au demonstrat cu prisosință justețea măsurilor inițiate de partidul nostru cu privire la îmbunătățirea conducerii, planificării, finanțării și organizării unităților agricole de stat. Cu toate condițiile nefavorabile de anul trecut, I.A.S. Băilești a realizat 2 050 kg de floarea-soarelui la ha, față de 1 850 kg cît era prevăzut în plan, 3 247 kg de grîu, față de 2 950 kg planificat, 3 800 kg de porumb la ha etc. Și în sectorul zootehnic au fost realizați toți indicatorii. producția medie pe vacă furajată a fost de 3 000 de litri de lapte, iar prețul de cost pe hectolitru — redus cu 18 lei față de cel prevăzut.

Ca urmare a producțiilor sporite, am livrat în plus statului 230 tone de floarea-soarelui, 250 tone de porumb etc. De asemenea, am dat peste plan 826 hectolitri de lapte. Din producția obținută, am furnizat pentru fondul de semințe 1 000 tone de grîu, 900 tone de porumb dublu hibrid, precum și importante cantități de semințe de diferite legume și zarzavaturi, ca tomate, ardei, ceapă, castraveți, pepeni verzi, ridichi, fasole, mazăre etc. — necesare unităților agricole de stat și cooperatiste.

Am acordat o mare atenție pregătirii patului germinativ și executării unor lucrări la însămînțări de calitate. Pe terenurile fertile am cultivat soiurile cele mai productive, asigurînd o densitate de plante corespunzătoare pe unitatea de suprafață. Semănatul s-a încadrat în perioada optimă, executîndu-se într-un termen foarte scurt. Aceasta ne-a dat posibilitatea ca, în primăvara anului trecut, să sprijinim cooperativele vecine, cu tractoarele și agregatele noastre la însămînțarea cu porumb și floarea-soarelui a unei suprafețe de 400 ha. Calitatea lucrărilor a fost de un nivel superior. La cooperativa agricolă „7 Noiembrie" din Băilești, am executat și alte lucrări, cum ar fi prășitul mecanic la porumb, cositul mecanic al lucernei, balotatul lucernei etc.

Pentru reducerea lucrărilor manuale la întreținerea culturilor prășitoare, în cadrul I.A.S. am erbicidat 800 ha. Recoltarea s-a făcut la timpul optim și într-o perioadă foarte scurtă pentru a reduce în totalitate pierderile. Grîul și orzul de pe 2 000 ha au fost recoltate în totalitate cu mijloace mecanice. porumbul pentru boabe, în proporție de 40 la sută, iar floarea-soarelui, de 90 la sută.

Rezultatele bune obținute de I.A.S. Băilești în 1968 sînt rodul noii forme organizatorice în care specialiștii sînt legați mai mult de producție, răspund direct de ea și au o autonomie mai mare. În anul care a trecut, toate fermele noastre au fost rentabile, iar beneficiile pe întreprindere s-au ridicat la 15 215 000 de lei, cu aproape 9 milioane de lei peste sarcina de plan. Datorită unor asemenea rezultate, întreprinderea noastră se bucură de prestigiu în fața unităților cooperatiste din jur, țăranii cooperatori avînd posibilitatea să învețe de la noi o serie de metode bune, care duc nemijlocit la intensificarea și modernizarea producției agricole.

Ing. Gheorghe TUDORA
directorul întreprinderii agricole de stat Băilești-Dolj

Acordăm sprijin temeinic cooperativelor agricole

Constituită în anul 1948, întreprinderea pentru mecanizarea agriculturii Sînnicolaul Mare (pe atunci stațiunea de mașini și tractoare), avea menirea să sprijine primele formațiuni colective — gospodării și întovărășiri — care luau ființă în regiune. Inventarul unității se compunea din 47 de tractoare, 52 de pluguri, 12 secerători-legători și 8 batoze.

Saltul făcut în cei douăzeci de ani care s-au scurs de la înființarea unității rezultă și din dotarea existentă în prezent. Dispunem acum de 251 de tractoare, 255 de pluguri, 23 de grape cu discuri, 198 de semănători, 194 de combine pentru păioase, 36 de prese pentru balotat paie și multe altele. An de an am primit tractoare și utilaje agricole cu caracteristici tehnice superioare.

Pentru a exemplifica mai bine dezvoltarea bazei tehnico-materiale putem arăta că, în urmă cu două decenii, valoarea mijloacelor de bază era de 4 460 000 de lei, în timp ce bilanțul anului 1968 a consemnat la capitolul amintit suma de 44 140 640 de lei, adică o creștere de zece ori.

Dezvoltarea bazei tehnico-materiale ne-a permis să lărgim gama lucrărilor efectuate cu mijloace mecanice : de la cîteva operații, ca arat, secerat și treierat, în prezent efectuăm toate lucrările din cultura cerealelor păioase, lucrările de bază din cultura porumbului, sfeclei de zahăr, florii-soarelui, cînepei. În ultimii ani, am extins mecanizarea la alte lucrări, cum sînt cositul nutreturilor, recoltatul cu combina a furajelor destinate însilozării, combaterea dăunătorilor, recoltatul sfeclei, porumbului, florii-soarelui și altele, iar începînd de anul trecut realizăm unele lucrări și în legumicultură, ca semănatul cepei, modelatul și marcatul terenului, prășitul.

Sporirea an de an a volumului și sortimentului de lucrări, efectuarea lor de calitate și în perioadele optime s-au răsfrînt pozitiv în nivelul producțiilor dobîndite de unitățile pe care le deservim. Cooperativele Cenad și Teremia, de exemplu. au realizat, anul trecut, 2 700 kg de grîu la ha ; cooperativele din raza noastră de activitate au mai obținut 3 484 kg de porumb, 1 680 kg de floarea-soarelui, 27 008 kg sfeclă de zahăr, în medie, la hectar.

Rezultatele înregistrate de cooperativele agricole sînt nemijlocit legate de hărnicia mecanizatorilor noștri, care, în marea lor majoritate, sînt membri ai unităților în care lucrează. Cei trei ingineri, zece tehnicieni și maiștri, împreună cu șefii de secții și cadrele de specialitate din cooperative exercită un control riguros al calității lucrărilor executate.

Achitîndu-se la timp și în bune condiții de toate obligațiile contractuale întreprinderea și-a încheiat anul financiar trecut cu un beneficiu peste plan de 3 166 000 de lei. La acest lucru au concurat atît reducerea cheltuielilor de producție planificate cu 5 260 000 de lei, cît și depășirea veniturilor încasate, cu peste 2 500 000 de lei.

În prezent ne preocupă în cel mai înalt grad asigurarea tuturor condițiilor pentru realizarea și depășirea planului pe anul 1969. Fiecare secție de mecanizare și-a întocmit planul de producție în funcție de cerințele cooperativelor deservite. De asemenea, s-au executat reparații de bună calitate la toate utilajele ce vor participa în campania de primăvară, utilaje care, de altfel, au și fost trimise pe teren.

Ing. Nicolae BĂDESCU
directorul I.M.A. Sînnicolaul Mare, județul Timiș

LUCRĂRI DE ACTUALITATE ÎN LEGUMICULTURĂ

Pregătirea răsadurilor

Aprovizionarea cu materiale necesare noilor construcții, pregătirea răsadnițelor pentru însămînțări și efectuarea acestora, plantarea în sere — importante acțiuni de sezon în legumicultură — au înregistrat, în ultima perioadă, privite prin prisma ritmului de efectuare, o intensificare evidentă. Se menține încă sub posibilități ritmul construcțiilor de răsadnițe și de solarii, cît și revizuirea și punerea în funcțiune a celor vechi. O serie de probleme ridică pregătirea răsadurilor, necesare atît producerii culturilor protejate de legume, cît și celor timpurii în cîmp. Ing. D. Popa, șef de laborator la Institutul de cercetări pentru legumicultură și floricultură, lămurește, în numărul de astăzi, cîteva din aceste probleme.

Vremea puțin favorabilă pentru efectuarea lucrărilor de sezon în legumicultură produce încă mari greutăți, avînd în vedere mai ales faptul că lucrările ce trebuie executate în februarie și martie sînt de importanță deosebită. Situația este valabilă atît pentru cei ce și-au propus să organizeze culturi de legume protejate în solarii și tunele, cît și pentru toți cei ale căror culturi timpurii din cîmp pretind producere de răsad.

Întrucît în zonele favorabile perioada de plantare a culturilor protejate se eșalonează între 25 martie și 15 aprilie se poate aprecia că însămînțările s-au executat la timp, adică pînă la 15 februarie. Dacă, pe alocuri, din cauza vremii mai sînt întîrzieri este necesar **să se însămînțeze cît mai urgent posibil și, prin asigurarea condițiilor optime, pretinse de specile cultivate, să se recupereze cît mai mult întîrzierea.**

Cultivatorii din zonele cu desprimăvărare mai tîrzie își vor orienta eforturile spre accelerarea ritmului pregătirii răsadnițelor, astfel ca pînă la 5 martie să execute însămînțările ținînd seama că un răsad bun pentru plantare necesită aproximativ 50 de zile de vegetație normală, de la răsărire.

Nu trebuie uitate nici termenele de însămînțare a speciilor cultivate timpuriu în cîmp și care impun obținerea, în prealabil, de răsad. În funcție de timpurietatea desprimăvărării, termenele optime pentru însămînțarea în răsadnițe sînt, pentru tomate, cel mai tîrziu pînă la 1 martie, pentru ardeiul gras și pătlăgelele vinete între 1 și 10 martie, iar pentru castraveți și pepenii galbeni de la 20 la 25 martie.

Însămînțările se fac numai în răsadnițe corect întocmite și neapărat prevăzute cu perdele bune de protecție. Este deosebit de important ca semănătorilor să li se asigure regimurile optime — proprii speciilor — de temperatură, lumină, umiditate, aerisire și protecție fitosanitară.

În acest scop ținînd seama de faptul că vremea continuă să se mențină încă rece și cu precipitații, este necesară o grijă deosebită pentru respectarea unor măsuri absolut obligatorii.

Pentru asigurarea căldurii, mai ales la răsadnițele însămînțate cu specii termofile (ardei, vinete, tomate și castraveți însămînțați pentru ocuparea răsadnițelor ce se eliberează de răsadurile pentru cîmp) sînt obligatorii revizuirea și repararea cît mai neîntîrziată a perdelelor de protecție și deblocarea de zăpada depusă în jurul lor, umplerea potecilor dintre tocuri cu bălegar cald sau, în lipsă, cu paie uscate, acoperirea tocurilor și a potecilor, noaptea, cu rogojini care la nevoie, pe vreme geroasă, trebuie chiar dublate, avînd grijă să fie asigurate contra vînturilor (unde se dispune de folie de polietilenă, aceasta poate înlocui cu succes rogojinile); înlăturarea de pe platformă (poteci, capete, rame) cît mai curînd posibil a stratului de zăpadă și înlocuirea gunoiului de pe poteci, cînd a înghețat, cu gunoi cald, sînt, de asemenea, măsuri care trebuie respectate.

Lumina cît mai bogată, reclamată de creșterea normală a răsadurilor, se asigură prin menținerea geamurilor cît mai curate, prin înlăturarea zăpezii și măturarea zilnică de pe ferestre a paielor, resturilor de rogojini ori a gunoiului depus cu ocazia manipulării.

O altă lucrare — aerisirea culturilor, absolut necesară și pe vreme mai puțin favorabilă — impune acordarea unei atenții deosebite în legătură cu momentul, durata și tehnica executării operației. Pe timp de viscol se evită pe cît posibil aerisirea; pe timp geros — mai ales pentru micșorarea umidității și a concentrației de amoniac din răsadniță — se aerisește numai prin ridicarea de scurtă durată și lăsarea imediat pe toc a ramelor. Pe vreme mai călduroasă aerisirea pe timp mai îndelungat a culturilor este indicată numai în timpul amiezii, avîndu-se permanent grijă ca temperatura în interiorul răsadniței să nu scadă sub 16° C. la speciile termofile și sub 12°C la celelalte specii.

În răsadnițe, trebuie evitat în mod obligatoriu excesul de umezeală, atît în sol, cît și în aer. Acoperirea semănăturii — imediat după udarea moderată — cu folie de polietilenă, lucrare ce se face pînă ce 10 la sută din plante au răsărit, asigură o umiditate optimă. În continuare același lucru se realizează prin udări rare numai cu apă călduță și prin aerisiri.

Prin menținerea în răsadnițe pînă la răsărirea completă, a unui regim de umiditate moderat apoi ceva mai redus, se previne cu succes apariția bolilor ce atacă o serie de culturi. Dacă la verificarea obligatorie zilnică a fiecărui toc se constată totuși simptome de Phytium (căderea răsadului), printre rîndurile de plante se presară cenușă de lemn sau Captan praf. Imediat ce este posibilă aerisirea de durată, răsadurile se stropesc fie cu zeamă bordeleză bine neutralizată, în concentrații de 0,5 la sută, sau, mai indicat, cu Captan 0,2 la sută, aerisindu-se obligatoriu cultura pînă la zvîntarea plantelor.

Este indicat ca răsadurile destinate culturii în solarii, care se mai află la momentul repicării (le apare prima frunză adevărată), cît și răsadurile pentru celelalte culturi timpurii, care vor atinge acest moment, să se repice în cuburi nutritive. Cuburile se confecționează din 50 la sută mraniță, 40 la sută pămînt de țelină, 10 la sută rumeguș și cîte o găleată zeamă de balegă la 9 găleți de amestec. Dimensiunile minime ale laturii unui cub trebuie să fie, — pentru varză și salată de 6 cm., pentru ardei și vinete — 8 cm., iar pentru tomate și castraveți — de 10 cm.

Bineînțeles că deosebit de important este ca prin întocmirea și protejarea răsadnițelor în care se repică să se asigure plantelor condițiile optime pentru dezvoltarea normală. Printre măsurile respective nu trebuie să se uite că înrădăcinarea normală a răsadului repicat pretinde, imediat după repicare, asigurarea în răsadniță a unei temperaturi de 18—22° C și menținerea ramelor închise (chiar acoperite cu rogojini pe vreme însorită) aproximativ 2—3 zile.

Aceste măsuri, completate cu cele gospodărești și de organizare, rezultate din condițiile locale, pot duce la obținerea răsadului de calitate, în lipsa căruia nu se poate ajunge la cantitățile mari de recoltă timpurie care să răsplătească eforturile ce se fac.

PERFECȚIONAREA ACTIVITĂȚII ÎN I.M.A.

În aceste zile, la Bușteni, Sinaia și Mangalia se desfășoară cursuri de instruire, organizate de Departamentul mecanizării din Consiliul Superior al Agriculturii, a cadrelor de conducere din secțiile de mecanizare și întreprinderile pentru mecanizarea agriculturii. La cursuri participă specialiști din Departamentul mecanizării, delegați ai Ministerului de Finanțe, Băncii Agricole, Ministerului Muncii și C.S.P.

Participanții analizează activitatea de producție și financiară a anului 1968 — primul an de activitate al I.M.A. pe principiul gestiunii economice proprii — precum și măsurile luate pentru îndeplinirea sarcinilor de producție din acest an. Se discută, de asemenea, probleme legate de folosirea completă a mașinilor agricole și a forței de muncă, repararea și întreținerea corespunzătoare a bazei tehnico-materiale a I.M.A., de normare, salarizare și premiere a lucrătorilor din aceste unități și de protecția muncii.

Discuții interesante se poartă și în ceea ce privește acțiunea de organizare științifică a producției și a muncii, acțiune care, pînă în prezent, nu s-a bucurat de o prea mare atenție.

Cursurile se desfășoară în serii, astfel: la Bușteni cu șefii de secții de mecanizare, la Sinaia iau parte directori, ingineri șefi și contabili șefi din unități, directori adjuncți și contabilii șefi ai secțiilor de mecanizare de la direcțiile agricole județene, iar la Mangalia participă contabilii celor 3 000 de secții de mecanizare din țară.

Anul 1969 a debutat bine în întreprinderile pentru mecanizarea agriculturii: toate lucrările de pregătire a utilajelor pe care aceste unități le vor folosi în campania agricolă de primăvară au fost încheiate. Tractoarele, cultivatoarele, mașinile de plantat cartofi, cele de împrăștiat îngrășăminte sînt gata pentru intrarea în brazdă.

Poate fi raționalizat consumul de apă în complexele industriale zootehnice?

Particularitățile fluxului tehnologic din marile combinate și complexe industriale zootehnice, îndeosebi în cele pentru speciile de taurine și porcine, determină un consum ridicat de apă atît pentru adăparea animalelor, cît, mai ales, pentru scopuri menajere în asemenea condiții, în volumul total al investițiilor alocate pentru realizarea unor astfel de obiective, cele aferente alimentărilor cu apă dețin o pondere destul de însemnată. Majorarea sau reducerea acestui important capitol al investițiilor este legată deci, nemijlocit, de cunoașterea consumurilor de apă în funcție de natura complexului, procesul tehnologic, vîrsta și direcția de exploatare a animalelor, natura și modul de administrare a hranei, anotimp, coeficienți de simultaneitate etc.

Așa cum ne relata ing. *Karoly Kovacs*, de la sectorul de proiectări experimentale din cadrul I.S.P.A., consumurile actuale de apă din marile combinate și complexe zootehnice sînt reglementate de STAS — 1343—66, ale cărui date normative sînt identice cu cele stabilite înainte de anul 1961, cînd nu dispuneam de experința de astăzi în privința creșterii și exploatării animalelor în condiții industriale.

În plus, investigațiile făcute în documentația tehnică existentă pe plan mondial, conduc la concluzia că aceasta este lipsită în prezent de date normative privind consumurile de apă, întocmite pe baze reale de măsurători.

— Debitele de apă, precum și coeficienții de pierderi zilnice orare, preciza interlocutorul, nu reflectă consumul real, care, deocamdată, este estimat după aprecieri arbitrare. Aceasta face ca instalațiile sanitare, începînd cu sursa de apă, castelul de apă, stațiile de pompare, rețelele subterane și exterioare și terminînd cu rețelele de distribuție din interiorul clădirilor, să fie dimensionate pentru debite mai mari sau mai mici și, implicit, să ducă la investiții și la consumuri de materiale fără o bază științifică. În afara costurilor directe aferente instalațiilor, probleme asemănătoare se pun în legătură cu instalațiile de canalizări, evacuări și stații de epurare mecanică și biologică a apelor reziduale. Aprecierea arbitrară a volumului stațiilor de pompare ar putea duce, de asemenea, la supradimensionarea sursei de energie electrică, blocînd astfel o putere energetică, aparatură, utilaje și instalații utilizabile mai eficient în alte direcții.

Am încercat, împreună cu interlocutorul, să transformăm în cifre cîteva din economiile ce s-ar putea realiza, chiar în cazul unor reduceri minime ale consumului de apă. De pildă, o reducere a consumului specific cu numai 0,5 litri pe secundă la o hală ar permite folosirea unor conducte cu diametrul mai redus, ceea ce, conform cataloagelor de prețuri în vigoare, înseamnă o economie de 12 lei la metrul liniar de țeavă instalată. Considerînd că pentru fiecare hală ar fi necesari, în medie, 450 m de țeavă, la 30 de hale, dintr-un complex de porci s-ar putea realiza o economie de 162 000 de lei și de circa 50 000 de lei de la instalațiile exterioare. La aceste economii s-ar mai putea adăuga mai bine de 300 000 de lei pentru reducerea volumului stației de pompare și a instalațiilor de foraj. Evaluînd cu aproximație și celelalte economii, care s-ar putea realiza la stațiile de evacuare a apelor reziduale, precum și la celelalte instalații electrice și mecanice rezultă că, numai în ipoteza reducerii consumului de apă cu numai 0,5 l pe secundă pe o singură hală, la proporțiile unui complex de porcine, s-ar putea realiza economii de peste 2,5 milioane de lei.

Oricît ar fi de prezumtive calculele prezentate, atît timp cît consumul de apă nu este încă stabilit în funcție de necesarul real, ele sînt în măsură să ridice o problemă de studiu ale cărei rezultate pot fi așteptate cu interes justificat. Asemenea rezultate cu caracter științific, practic și aplicativ și-ar putea aduce o contribuție efectivă la stabilirea normelor de consum specifice pe categorii de complexe, în funcție de speciile de animale în exploatare, precum și la corectarea standardelor în vigoare.

Iată de ce considerăm că rețeaua de combinate și complexe de care dispunem și în care institutele de cercetări și proiectări și-ar putea asigura veritabile laboratoare uzinale, experiența valoroasă acumulată în dezvoltarea industrială a zootehniei oferă posibilități certe de studiu și măsurători, care să permită dimensionarea instalațiilor de alimentări cu apă în funcție de necesarul real. Pe lîngă acoperirea unui gol existent în literatura de specialitate universală aceste investigații ar putea scoate la iveală rezerve importante de creștere a eficienței economice a investițiilor alocate pentru realizarea acestor obiective de bază ale zootehniei industriale românești în plină dezvoltare.

Ing. Lucian ROȘCA

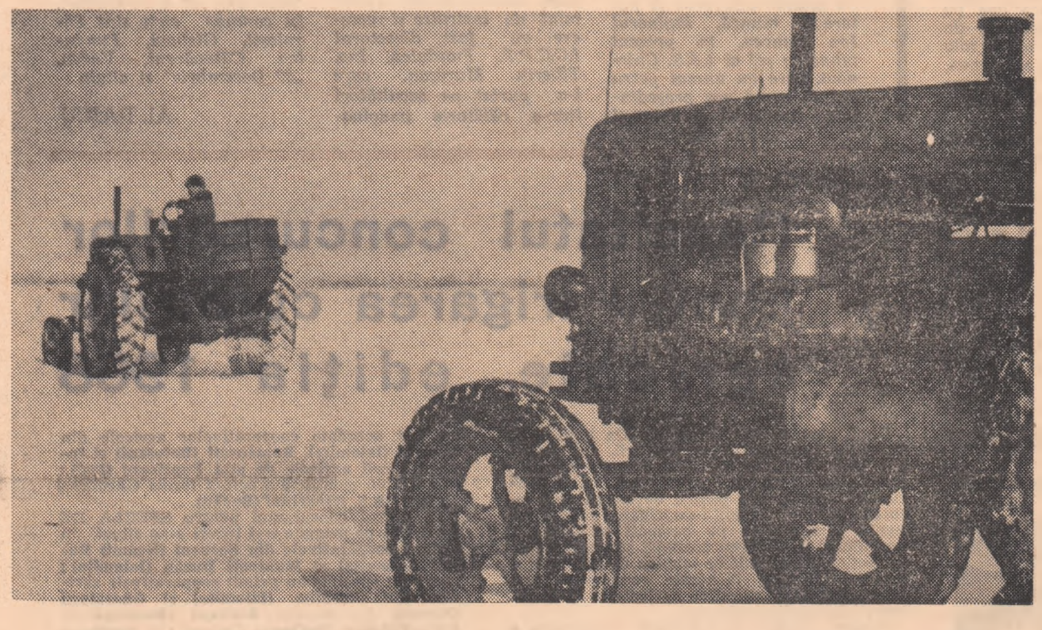

Lucrare de sezon. La Lunguleț, județul Dîmbovița, membrii cooperativei agricole de producție de aici au administrat îngrășăminte chimice pe o suprafață de aproape 400 de hectare cultivate cu grîu
Foto: D. CONSTANTINESCU

Medicul veterinar la datorie

Din anul 1964, de cînd și-a terminat studiile superioare, tînărul medic veterinar *Ion Tudoran* este unul din intelectualii prețuiți de locuitorii comunei Poenarii-Burchii, din județul Prahova. O prețuire izvorîtă din modul în care a înțeles să-și facă datoria din prima zi de cînd a trecut pragul dispensarului veterinar din comună și pînă astăzi.

La ora la care l-am vizitat era antrenat, împreună cu tehnicienii care îl ajută, în campania de vaccinare antipestoasă a păsărilor din raza circumscripției. M-am putut astfel convinge de conștiinciozitatea cu care realizau această sarcină, grija cu care se urmărea vaccinarea fiecărei păsări. Cu aceeași atenție au fost duse la bun sfîrșit vaccinările antirabice, antirujetice și antipestoase la porcine, anticărbunoase la taurine, cabaline și ovine. Alături de celelalte măsuri sanitar-veterinare, vaccinarea preventivă a întregului efectiv de animale al comunei, după un plan bine gîndit și executat, a avut urmările așteptate. La păsări, de pildă, față de anul 1967, mortalitățile au fost reduse de la 14 la 6 la sută, iar la porcine de la 6 la 2,5 la sută.

Paralel cu păstrarea în viață a unui număr cît mai mare de animale, grija medicului veterinar Tudoran este îndreptată, în egală măsură, și în direcția prevenirii și combaterii sterilității și a creșterii procentului de fecunditate. Lunar, atît pentru sectoarele zootehnice ale cooperativelor agricole, cît și pentru gospodăriile personale ale țăranilor, în ziua rezervată problemelor de reproducție, se iau toate măsurile necesare începînd cu diagnosticul gestației și terminînd cu tratamentele adecvate pentru cazurile de sterilitate ivite. Și rezultatele n-au întîrziat. Față de anul 1967, în anul 1968 procentul de fecunditate la vaci a crescut de la 74 la 87 la sută. În afara tratamentelor medicamentoase, la îmbunătățirea procesului de reproducție a contribuit direct alimentația animalelor, care, la indicațiile și recomandările medicului veterinar, a fost radical îmbunătățită.

Pregătirea profesională, competența și seriozitatea, comportarea în serviciu și în activitatea obștească au făcut ca respectul și prețuirea oamenilor să-l înconjoare pe tînărul medic Ion Tudoran în orice colț al circumscripției veterinare pe care o conduce.

Stan ROȘCULEȚ

NOTĂ

Resurse furajere irosite

Folosirea intensă, în hrana animalelor, a unor deșeuri provenite din industrializarea diferitelor materii prime, în special pentru animalele puse la îngrășat, reprezintă o cale de acoperire a unei importante părți din necesarul de furaje. În județul Bacău, circa 12 la sută din valoarea hrănitoare a rației taurinelor și îndeosebi a ovinelor este asigurată din deșeurile rezultate în urma condiționării și prelucrării industriale a cerealelor, sfeclei de zahăr, cartofilor etc. Există însă și alte rezerve insuficient cercetate și valorificate economic, îndeosebi pentru alimentația animalelor poligastrice.

Unul din furajele ieftine și valoroase aflate la îndemîna unităților agricole socialiste limitrofe orașului Bacău este și borhotul de melasă, rezultat de la fabrica de spirt din Mărgineni. Aici, în urma prelucrării materiei prime, rezultă zilnic circa 30 000 kg de borhot de melasă, caracterizat printr-un conținut bogat în substanțe nutritive. Un kilogram de borhot de melasă proaspăt conține: 0,05 U.N., 10 g. de proteină digestibilă, 1,5 g de calciu și 0,3 g de fosfor. La acestea se mai adaugă 1,4 la sută sulf, 0,7 la sută magneziu, 1,3 la sută clor, 0,4 la sută siliciu, 0,008 la sută fier, 0,002 la sută mangan, 0,02 la sută cupru și 0,001 la sută iod. Borhotul de melasă conține, de asemenea, biotină, acizi organici, pirodoxină și riboflavină.

Conținutul descris constituie un argument sigur pentru utilizarea rațională a borhotului de melasă în hrana animalelor. Dar, în ciuda unor astfel de argumente, de ani întregi, mii de tone din acest valoros furaj merg la canal. Cele 30 000 de tone irosite în fiecare zi totalizează, după calculele noastre, 1 500 de unități nutritive și 300 kg de proteină digestibilă. Pe o perioadă de un an, acestea ar putea asigura hrana a cel puțin 80 000 de taurine tinere la îngrășat, cu un spor mediu zilnic de creștere în greutate de 800 de grame. În special, cooperativele agricole din Mărgineni, Letea, Măgura, Luizi Călugăra — Nicolae Bălcescu și Săucești și-ar putea procura zilnic importante cantități de borhot, la prețuri deosebit de convenabile. *Pentru cooperativa agricolă din Mărgineni, de pildă, prețul unei unități nutritive ar reveni la mai puțin de 0,07 lei.*

Rămîne ca cele spuse să trezească ecoul scontat, cel puțin în unitățile la care ne-am referit. Sprijinite de organele agricole județene să folosească rezervele arătate, aceste unități n-ar avea decît de cîștigat.

Ing. N. LUCA

Consiliul Superior al Agriculturii
Institutul Central de Cercetări Agricole

INSTITUTUL DE CERCETĂRI PENTRU LEGUMICULTURĂ ȘI FLORICULTURĂ

comuna Ciolpani, județul Ilfov

ANUNȚĂ SCOATEREA LA CONCURS

a următoarelor posturi de șef secție cercetare științifică pentru centrala I.C.L.F.:

- **1 post Secția de ameliorare și genetică.**
- **1 post Secția de culturi forțate.**
- **1 post Secția de floricultură.**
- **1 post Secția de agrochimie.**
- **1 post Secția de fiziologie și biochimie.**

Cererile de înscriere la concurs se primesc la I.C.L.F. — comuna Ciolpani, județul Ilfov, pînă la data de 22 martie 1969, **însoțite de actele prevăzute în Regulamentul privind recrutarea, promovarea și atestarea cadrelor de cercetători științifici din unitățile de cercetare din Republica Socialistă România, publicat în extras în Buletinul Oficial, partea a III-a, nr. 4 din 8 ianuarie 1968.**

La concurs pot participa numai candidații care îndeplinesc condițiile prevăzute în regulamentul menționat mai sus.

Concursul va avea loc în ziua de 7 aprilie 1969, **ora 8, la I.C.L.F. — Ciolpani.**

SEMINȚE GĂRANTATE Agrosem

Cultivatori

De la depozitele și magazinele AGROSEM, vă puteți procura imediat:

- **semințe de legume pentru răsaduri și culturi de cîmp din toate speciile și din soiuri valoroase produse în stațiunile experimentale și întreprinderile agricole de stat;**
- **semințe de gazon și de diferite flori pentru grădini, parcuri, spații verzi, terenuri de sport etc.**

În primăvara acestui an se vor pune în vînzare pomi fructiferi și vițe de vie altoite pentru plantări în grădinile familiale.

Adresați-vă din timp tuturor întreprinderilor AGROSEM din țară care vă livrează semințe și material săditor din soiuri cu autenticitate și valoare culturală garantate.

Agrosem

Fondul cinegetic și piscicol în continuă creștere

CONVORBIRE cu tovarășul Gheorghe PASAT, vicepreședinte al Asociației generale a vînătorilor și pescarilor sportivi

◤ Sporirea efectivelor de vînat pînă în 1975: 10 000 de cerbi carpatini, peste 150 000 de căprioare, 200 000 de fazani și un milion de iepuri ◤ O expoziție permanentă de trofee vînătorești și un acvariu de mai mari proporții la București.

De curînd s-au desfășurat lucrările celei de-a II-a conferințe a Asociației generale a vînătorilor și pescarilor sportivi (care cuprinde în prezent peste 45 000 de membri vînători și 107 000 de pescari). Întrucît activitatea asociației se desfășoară în totalitate pe terenurile din mediul sătesc — oamenii muncii din agricultură participînd în tot mai largă măsură la acțiunile pentru ocrotirea și dezvoltarea efectivelor de vînat și de pește — ne-am adresat tovarășului Gheorghe PASAT, vicepreședinte al A.G.V.P.S., rugîndu-l să ne arate, în primul rînd principalele specii de vînat ce există în țara noastră în prezent.

— După ultimele evaluări rezultă că pe cele 1 400 de fonduri de vînătoare gospodărite de asociație, în momentul de față există aproximativ 9 500 de cerbi, 1 800 de urși, 1 300 de capre negre, 8 500 de mistreți, peste 120 000 de căprioare, aproape 900 000 de iepuri, 50 000 de fazani, 3 500 de cocoși de munte, 180 000 de potîrnichi etc. și un bogat vînat de pasaj. Între 1963—1968, efectivele de cerbi au crescut cu 5 000 de exemplare, iar cele de căprioare — cu aproape 70 000. Cu sprijinul membrilor vînători, în ultimii ani s-au executat peste 3 500 de observatoare, 40 de cabane de vînătoare, aproape 80 000 de hrănitori și circa 2 500 km de poteci pentru vînătoare.

— Dar pentru practicarea pescuitului sportiv ce s-a realizat?

— Asociația dispune de peste 17 000 km ape curgătoare la munte și la șes, aproape 6 500 de hectare de ape stătătoare și lacuri de baraj și 1 650 de hectare cu iazuri — din care aproape 500 de hectare amenajate în ultimii ani.

În vederea asigurării unei bogate faune piscicole, în ultimii ani au fost deversate în apele de șes și în unele rîuri peste 460 000 kg de puiet de crap și caras, iar rîurile din zona de deal au fost repopulate în fiecare an cu aproape 3 milioane de puieți de clean și mreană. În același timp, au fost luate măsuri pentru ameliorarea apelor de munte, prin construirea de cascade și pinteni, amenajîndu-se, totodată, în întregime 21 de rîuri.

— Știm că atît pe plan intern, cît și pe plan internațional, vînătorii și pescarii noștri sportivi au obținut o serie de prestigioase rezultate.

— Să amintesc, în primul rînd, că în urmă cu patru ani, la Expoziția internațională din Florența, trofeele vînatului din țara noastră au obținut 3 mari premii de expoziție, 52 de medalii de aur, 17 de argint și 2 de bronz, iar la cea din Novi-Sad, 5 mari premii pe expoziție, 276 de medalii de aur, 11 de argint și una de bronz.

De asemenea, merită a fi reținut că în 1965 țara noastră a cucerit titlul de campioană mondială la pescuitul staționar și lansetă, iar anul trecut s-a situat pe locul al treilea în clasamentul interțări și pe locul al doilea la proba individuală de pescuit staționar.

Și în acest an vom fi prezenți în cadrul calendarului internațional de manifestări cinegetice și de pescuit.

— Cîteva din proiectele de viitor?

— Asociația noastră și-a propus să ia măsurile ce se impun ca pînă în anul 1975 să se ajungă, între altele, la peste 10 000 de cerbi carpatini, 150 000 de căprioare, 200 000 de fazani și un milion de iepuri. Cu sprijinul Ministerului Economiei Forestiere, al Consiliului Superior al Agriculturii și al Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole de Producție, vom asigura hrană suplimentară efectivelor de vînat pentru cel puțin două luni, astfel ca să evităm, în ierni grele ca cea pe care o traversăm, pierderi pricinuite de lipsă de hrană, mai ales la vînatul mic și la căprioare. Vom urmări, de asemenea, răspîndirea pe scară largă în țara noastră a efectivelor, încă mici în prezent, cum sînt fazanul și căprioara.

În domeniul pescuitului vom lua măsuri pentru dezvoltarea în continuare a bazei materiale, astfel ca pînă în 1975 să fie amenajate iazuri cu o suprafață de aproape 1 000 de hectare. Totodată, apele stătătoare vor fi populate anual cu cel puțin cîte 160 000 kg de puiet din diverse specii, iar în apele de munte vor fi deversate anual 5 milioane de puieți de păstrăvi.

Și în încheiere, două noutăți: **în București vom amenaja un acvariu de tipul celor mai moderne din Europa și vom organiza o expoziție permanentă cu trofee de vînătoare.**

Ion ALEXANDRU

„AGRO-CLUBUL" CHIRNOGI

- O nouă și interesantă inițiativă menită să contribuie la cimentarea prieteniei între specialiștii aceleiași localități rurale.
- În proiect, alte 10 asemenea așezăminte

Cum își petrec timpul liber specialiștii din agricultură? Ce condiții le sînt asigurate pentru a se întîlni după orele de muncă, a face un cît mai cuprinzător schimb de opinii sau pentru a se recrea?

Iată întrebări cărora trebuie să li se găsească nu numai un răspuns, ci și o rezolvare cît mai adecvată.

Deocamdată vom semnala o lăudabilă inițiativă a comitetului județean Ilfov, al U.T.C., pornită în comuna Chirnogi. În această localitate își desfășoară activitatea o întreprindere agricolă de stat și două puternice cooperative agricole, în cadrul cărora muncesc peste 40 de specialiști — ingineri, medici veterinari și tehnicieni. Numai la I.A.S. Chirnogi sînt 16 asemenea cadre.

— Deseori, ne-a spus tov. Eugen Oprea, șeful comisiei de tineret sătesc din cadrul Comitetului județean Ilfov al U.T.C. stînd de vorbă cu specialiștii unităților agricole, din Chirnogi, am desprins dorința lor de a regăsi, într-un mediu plăcut, atractiv, ceva din ambianța studenției. Trecînd la consultarea mai largă a lor, le-am solicitat părerea cu privire la organizarea unui agro-club. S-au găsit firește, și cîțiva sceptici care socoteau că o asemenea activitate n-ar constitui decît o altă formă a obișnuitelor ședințe de producție. De aceea, s-a și conturat necesitatea elaborării unui regulament de funcționare (precizîndu-se în primul rînd cine poate deveni membru) și a unui program minimal de activitate.

Și iată primii pași, primele manifestări săptămînale, după ce a fost studiată, bineînțeles, experiența multor cluburi similare din industrie. Responsabil al „agro-clubului" a fost ales un tînăr cu multă pricepere și putere de muncă, inginerul Ion Oancea, în prezent tehnolog șef al I.A.S. Chirnogi, care cu numai patru ani în urmă era președintele Asociației studențești de la Institutul agronomic „N. Bălcescu" din București.

Unul dintre primele puncte de atracție al specialiștilor din agricultura comunei a fost colocviul cu un redactor al „Agerpres"-ului. În cadrul întîlnirii, au fost trecute în revistă numeroase evenimente internaționale, care au avut loc în ultimele luni, s-au dat răspunsuri interesante multor întrebări puse cu privire la o seamă de probleme politice ce frămîntă lumea contemporană. Și, iată-i apoi pe membrii agro-clubului ascultîndu-l, în altă săptămînă, pe profesorul Traian Marinescu de la Observatorul astronomic din București, care a înfățișat, cu numeroase date, controversatul fenomen al „farfuriilor zburătoare".

În alte săptămîni, oaspeții acestui inedit așezămînt de instruire și recreere au fost directorul I.C.C.P.T. Fundulea, ing. Tiberiu Mureșan, care i-a purtat pe ascultători într-o călătorie imaginară prin unele țări europene, și din America, cu o agricultură avansată, realizînd un adevărat „jurnal de călătorie", și ing. Toma Dragoș, directorul Institutului pentru mecanizarea agriculturii.

Alteori, membrii agro-clubului întocmesc unele materiale interesante pe care le prezintă tovarășilor lor. Așa a fost cazul cu referatul despre „Posibilitățile de sporire a producției de orez în condițiile solului din zona Dunării", întocmit de inginerul Ion Oancea și alți tovarăși de muncă.

— Așteptăm „serile" noastre cu o bucurie adolescentină, ne-a mărturisit inginerul Constantin Ilina, de la cooperativa agricolă „8 Martie". Unii tovarăși vin aici și cu soțiile, mai ales că agro-clubul, care funcționează acum în săli frumoase, cu încălzire centrală, la I.A.S. Chirnogi, este dotat cu televizor, magnetofon, pick-up, cu colecții de ziare și reviste, cu jocuri de șah și remy și chiar cu o bibliotecă unde găsim cărți apărute recent; se poate obține și... o cafea bună. Aici au fost organizate frumoase matinee ale tineretului, seri de poezie și alte manifestări culturale care au contribuit la popularizarea clubului.

După cum sîntem informați, membrii agro-clubului din Chirnogi intenționează să organizeze și unele excursii instructive, la institute de cercetări, în primul rînd.

Nu ne îndoim că în comunele mari, unde există ca și la Chirnogi un număr apreciabil de specialiști în agricultură, ideea înființării agro-clubului ar fi primită cu același interes. De altfel, se pare că ea a fost deja îmbrățișată în unele locuri. Tovarășul Eugen Oprea ne înștiința, că în scurtă vreme în județul Ilfov vor fi organizate alte 10 agro-cluburi, în comune cum sînt Sărulești, Gîrbovi, Fundulea, Călucăreni, Vedea, „30 Decembrie" și altele.

Al. RAICU

Rezultatul concursurilor pentru irigarea culturilor agricole, ediția 1968

După cum se știe, începînd din anul 1967, Consiliul Superior al Agriculturii, cu sprijinul Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole de Producție, organizează anual concursuri republicane pentru obținerea de producții sporite în condiții de irigare, competiții menite să stimuleze pe oamenii muncii din agricultură în vederea creșterii suprafețelor și perfecționării metodelor tehnice de aplicare a irigației. În 1968, la aceste concursuri s-au înscris 342 de cooperative agricole și 37 de întreprinderi agricole de stat.

Recent, comisia centrală de organizare a concursurilor agricole a analizat indicatorii tehnici și de producție ai participanților și a stabilit unitățile cîștigătoare ale competițiilor privind irigarea culturilor de porumb-boabe, lucernă-fîn, sfeclă de zahăr și cartofi de consum. Consiliul Superior al Agriculturii a acordat acestora premii și mențiuni speciale în valoare de 290 000 de lei.

Iată unitățile clasate pe primele locuri.

LA PORUMB-BOABE, cele mai bune rezultate le-a obținut **cooperativa agricolă Roșeți, județul Ialomița,** care de pe o suprafață de 266 ha a realizat o producție de 10 150 kg la ha, cu un spor de 7 321 kg față de recolta medie culeasă de pe suprafețele neirigate. Pe locul doi s-au clasat **cooperativele agricole Ciobanu, județul Constanța și Făcăeni, județul Ialomița,** cu 9 400 și respectiv, 9 840 kg la ha, iar locul trei a fost ocupat de **cooperativele „8 Martie" Nicolae Bălcescu (Bacău), Călărașii Vechi (Ialomița) și Păulești (Satu Mare);** s-au acordat, de asemenea, mențiuni speciale **cooperativelor agricole din Dumbrăveni (Suceava) și Stolniceni-Prăjescu (Iași),** iar celor din **Românești (Botoșani)** și **Buda Palanca (Prahova)** li s-au atribuit diplome cu mențiune.

LA LUCERNĂ-FÎN pe locul întîi s-a clasat **cooperativa agricolă din Făcăeni (Ialomița)** care a realizat, pe 236 ha irigate, o producție de 21 006 kg la hectare, cu un spor de 16 006 kg față de producția medie obținută la neirigat. Rezultate remarcabile a obținut și **cooperativa agricolă Ciochina (Ialomița),** cîștigătoarea premiului doi, care de pe 155 ha a obținut o producție medie de 18 600 kg, cu un spor de 14 100 kg la unitatea de suprafață, față de recolta rezultată din cultura neirigată. Pe locul trei s-au clasat **cooperativele din Ciobanu (Constanța) și Roșiești (Vaslui),** iar mențiuni speciale au fost acordate cooperativelor agricole din **Modelu (Ialomița), Românești (Botoșani) și întreprinderii agricole de stat Popricani (Iași);** diplomă cu mențiune a primit **ferma Gheorghe Doja a I.A.S. Răcăciuni (Bacău).**

În cadrul concursului pentru SFECLA DE ZAHĂR, pe primele trei locuri s-au situat, în ordine, **cooperativele din Secuenii (Neamț) Roșeți (Ialomița) și Muntenii Buzău (Ialomița);** mențiuni speciale au primit **cooperativele agricole din Ciochina, (Ialomița) și Gherăiești (Neamț),** iar cele din **Ripiceni (Botoșani)** și **Buda-Palanca (Prahova)** diplome cu mențiuni.

LA CULTURA CARTOFULUI, **cooperativa agricolă Petriceni (Covasna),** cu o producție de 37 825 kg la hectar, s-a situat pe locul întîi. Pe locul doi s-a clasat **ferma Iteșți a I.A.S. Răcăciuni (Bacău),** iar mențiuni speciale au fost atribuite **cooperativelor agricole din Dumbrăveni (Suceava) și Berezeni (Vaslui);** diplomă cu mențiune s-a atribuit **cooperativei agricole Ovidiu (Constanța).**

Din cîte se poate constata, întrecerea a fost dominată categoric de unitățile agricole ialomițene. Surprinzător ni se pare însă faptul că majoritatea unităților situate pe primele 3 locuri la ediția din 1967 a concursurilor pentru irigarea culturilor agricole — cum ar fi cooperativele agricole din Albești (Ialomița) Satu Nou (Constanța), Cuza Vodă (Constanța), Vîrful Cîmpului (Botoșani) Salonta I (Bihor) — pentru cultura porumbului boabe, Drăcșani (Teleorman), Perieți (Ialomița) Pitulați (Brăila), Ibrianu (Brăila), Căzănești (Ialomița) — pentru lucernă, Gherghita (Prahova), Voivodeni (Mureș) — pentru sfeclă de zahăr — nu numai că nu s-au mai situat printre cîștigătoare, dar n-au trimis nici măcar fișe la comisia centrală. Care să fie oare cauza?

În orice caz, ținem să precizăm că pentru anul 1969 se va lansa o nouă ediție a concursurilor pentru irigarea culturilor agricole și că se scontează pe participarea tuturor unităților agricole care au plan de irigare.

A. POP
membru în Comisia centrală de organizare a concursurilor agricole

CONCURS pentru elaborarea de manuale școlare

Consiliul Superior al Agriculturii, în colaborare cu Ministerul Învățămîntului, anunță un concurs pentru elaborarea următoarelor titluri de manuale necesare liceelor agricole:

Nr. crt.	Titlul manualului	An de studii	Numărul de pagini dactilografiate	Specialitatea pentru care se elaborează
1.	Valorificarea produselor agricole	V	120	Agronomie
2.	Floricultura	III	140	Horticultură specialitatea floricultură
3.	Floricultura	IV—V	120	Horticultura specialitatea floricultură
4.	Boli interne și parazitare	III	190	Veterinară
5.	Boli interne și parazitare	IV	140	Veterinară
6.	Fitotehnie	IV—V	220	Agronomie
7.	Controlul produselor de origine animală	V	120	Veterinară
8.	Creșterea păsărilor	III	230	Zootehnie
9.	Creșterea ovinelor	IV	250	Zootehnie
10.	Protecția plantelor (Fitopatologie)	IV	110	Agronomie Horticultură Culturi irigate

Termenul de înscriere a concurenților este 15 martie 1969.

Termenul de depunere a manuscriselor — 1 iulie 1969, dată pînă la care pot fi depuse și manuscrisele pentru concursul din etapa a II-a, anunțat anterior pentru data de 1 iunie 1969.

Instrucțiunile cu privire la organizarea și desfășurarea acestui concurs, programele școlare pe baza cărora se elaborează manualele, indicațiile metodologice și regulamentul de desfășurare a concursului se găsesc la toate unitățile școlare din rețeaua Consiliului Superior al Agriculturii, la departamentele Consiliului Superior al Agriculturii și la direcțiile județene.

Se precizează că titlul „Protecția plantelor", pentru anul III de la liceele agricole (specialitățile Agronomie, Horticultură și Culturi irigate) va trata problemele de combatere a dăunătorilor animali (Entomologie), iar pentru manualul de Protecția plantelor anul IV planul tematic va cuprinde problemele de fitopatologie (Combaterea bolilor la plantele de cultură).

Totodată, se face cunoscută prelungirea termenului de înscriere pentru etapa III pînă la 31 martie 1969. Predarea manuscriselor pentru etapa III rămîne 1 martie 1970.

Informații suplimentare se pot solicita la Direcția generală a învățămîntului și propagandei agricole din C.S.A.—București, B-dul Republicii nr. 24, tel. 14.40.20, interior 139.

RĂSPUNDEM CITITORILOR

Ilie PETRE — Școala generală Lunca, județul Botoșani:

Informații în legătură cu organizarea I.M.A., încadrarea personalului de conducere și tot ce vă interesează în această privință puteți primi adresîndu-vă personal la cea mai apropiată întreprindere pentru mecanizarea agriculturii.

Traian BARBĂTEI — comuna Dacia, județul Brașov:

Pentru a obține amănuntele pe care le solicitați în legătură cu creșterea animalelor de laborator și posibilitățile de valorificare a lor, vă rugăm să vă adresați Uniunii județene a cooperativelor de consum.

Întreprinderea de industrie locală „AMET" Sibiu

str. M. Kogălniceanu nr. 1, telefon 1.14.10

LIVREAZĂ:

— Bidoane din aluminiu de 25 litri . . . . lei 272
— Roabe metalice cu roată din fontă . . . . „ 245

NU UITAȚI 27 februarie 8 martie

decada cadourilor pentru femei

La magazinele cooperativelor de consum

COOP

FLORILE CODLEI

ÎNSEMNARE

La poalele muntelui Măgura, lîngă Brașov, s-a născut Codlea, un oraș în dezvoltare, bine gospodărit, cu perspectiva de a deveni un centru turistic de prestigiu.

Podoaba noului oraș o constituie cooperativa agricolă de producție, unitate fruntașă pe județ, despre ale cărei succese s-a dus vestea în întreaga țară. Hărnicia și priceperea cooperatorilor din Codlea se materializează în cele peste nouă milioane de lei venituri anuale.

Aproape jumătate din această sumă impunătoare s-a realizat pe seama producției animale. Un ansamblu de construcții armonizate în tendința generală de urbanizare adăpostește 1240 de bovine și alte specii de animale, crescute după metode moderne. În acest sens, este suficient să amintim de numărul record de tătări duble înregistrat aici — 177 — de productivitate sporită a vacilor, din care unele dau în medie cîte 3800 de litri de lapte anual etc. Aproape 3 000 000 de lei se obțin anual numai din sectorul bovin, prin valorificarea laptelui, a cărnii și livrarea de tăurași de rasă. Hrănirea și îngrijirea științifică a animalelor sînt căile care au făcut din sectorul zootehnic al cooperativei agricole din Codlea o ramură de bază aducătoare de mari venituri.

Un alt izvor important de venituri îl constituie cultura plantelor. Și în acest domeniu s-au obținut realizări deosebite datorită aplicării regulilor agrotehnice înaintate. Folosind săminți din soiuri ameliorate, cu mare capacitate de producție, îngrășăminte organice și chimice în doze bine echilibrate, cooperatorii din Codlea obțin an de an recolte mari de grîu, cartofi și legume.

Mîndria Codlei o formează sera din care se obțin în tot timpul anului roșii și castraveți, pentru consumul intern și export. Numai din valorificarea legumelor de seră se obțin anual peste 1 000 000 de lei. Celebritatea Codlei s-a născut însă din cultura florilor de seră. Ele iau drumul Capitalei și altor orașe ale țării, împodobind căminele oamenilor și marile bulevarde. Circa 100 000 de flori tăiate și 10 000 în ghivece sînt produse aici anual, aducînd sute de mii de lei venituri. Anul trecut producția serelor cooperativei a sporit cu 14 la sută și se prevede dezvoltarea în perspectivă a spațiului productiv.

Folosirea materialelor din resurse locale stă în atenția cooperatorilor din Codlea care au dezvoltat pe lîngă sectoarele de bază și o serie de secții anexe. Numai din confecționatul ghivecelor pentru flori și al cărămizilor, s-au obținut anual circa 500 000 de lei în cooperativă funcționează, de asemenea, ateliere de rotărie, fierărie, tîmplărie, unde priceperea meseriașilor de aici își găsește o bună utilizare.

Succesele cooperatorilor din Codlea sînt explicabile dacă se are în vedere activitatea susținută desfășurată pentru creșterea nivelului de cunoștințe profesionale. Laboratorul agricol, bine dotat, găzduiește deseori demonstrații practice pentru aprofundarea cunoștințelor căpătate la învățămîntul agrozootehnic de masă. De asemenea, la căminul cultural se organizează frecvent expuneri pe teme profesionale, schimburi de experiență, întîlniri cu fruntașii în producție, simpozioane, prezentări de cărți noi.

Perseverența, spiritul de inițiativă, hărnicia, îmbinate cu dragostea de cunoaștere au creat la Codlea o cooperativă multimilionară, mîndria noului oraș.

M. TEODOR

Administrația Asigurărilor de Stat

face cunoscut posesorilor de animale că pot asigura bovinele, cabalinele, porcinele și ovinele. Despăgubiri se obțin în cazurile de: pieire în urma bolilor, epizootiilor și accidentelor; de sacrificare ca urmare a dispozițiilor organelor competente; de scoatere din gospodărie — în baza ordinului organelor veterinare — a animalelor bolnave de unele boli infecțioase.

Programul de televiziune

pe săptămîna 2–8 martie

DUMINICĂ : *Programul I :* 8.30 — TELEJURNAL ; 8.55 — Fantezie şi ritm. Muzică populară românească ; 9.15 — Emisiune pentru pionieri şi şcolari ; 10.40 — ORA SATULUI ; 11.40 — Filme documentare ; 12.00 — De strajă patriei ; 12.30 — Intermezzo liric ; 13.30 — Mozaic muzical ; 14.00 — Caleidoscop sportiv în imagini ; 15.00 — Închiderea emisiunii ; 17.10 — Magazin duminical ; 19.00 — TELEJURNAL ; 19.40 — Cînt şi joc. Îşi dau concursul corul, orchestra şi formaţia de dansuri ale Ansamblului artistic al U.T.C. ; 20.00 — Film documentar ; 20,15 — Muzică uşoară românească cu Ilinca Cerbacev, Gică Petrescu, Constantin Drăghici ; 20.25 — Cîntare patriei şi partidului ; 20.35 — Interpreţi români, laureaţi ai unor concursuri internaţionale ; 21.10 — Film artistic : „Balul de simbătă seara" — o producţie a Studioului cinematografic „Bucureşti" ; 22.50 — Întîlnire cu opereta. Cîntă Ion Dacian ; 23.00 — TELEJURNAL ; 23.15 — Închiderea emisiunii. *Programul II :* 19.00 — TELEJURNAL ; 19.40 — Miniaturi muzicale ; 20.00 — Film artistic : „Samson şi Dalila" — o producţie a studiourilor de televiziune engleze ; 21.00 — Fîntînile Bucureştiului — reportaj filmat ; 21.15 — Oratoriul eroic „Tudor Vladimirescu" de Gheorghe Dumitrescu (partea I) ; 22.00 — Don Juan. Suită de balet de Gluck.

LUNI : 17.00 — Campionatul mondial de hochei pe gheaţă (grupa B Liubliana). România-R.F.G. ; 17.30 — Telex TV ; 17.35 — TV pentru specialiştii din industrie ; 18.05 — Limba franceză. Lecţia 49 ; 18.30 — Alma Mater — emisiune pentru studenţi ; 19.00 — TELEJURNALUL DE SEARĂ ; 19.30 — Actualitatea ştiinţifică ; 20.00 — Cîntece şi jocuri populare româneşti ; 20.15 — Roman foileton : „Forsyte Saga (XVIII) ; 21.05 — „Cîntă d-alea d-ale noastre..." ; 21.35 — Gong — emisiune de actualitate teatrală ; 22.05 — Prim plan. Ion Jalea ; 22.25 — Cărţi şi autori ; 22.45 — TELEJURNALUL DE NOAPTE ; 23.00 — Închiderea emisiunii.

MARŢI : 16.30—17.00 — Campionatul mondial de hochei pe gheaţă (grupa B). România-R.D.G. ; 17.30 — Telex TV ; 17.35 — Pentru elevi. Consultaţii la matematică (clasa a VIII-a) ; 18.05 — Limba engleză. Lecţia 49 ; 18.30 — Emisiune pentru copii ; 19.00 — TELEJURNALUL DE SEARĂ ; 19.30 — Tele-universitatea. Istoria civilizaţiilor. Arta tradiţională africană ; 20.00 — Film artistic : „Marşul cel lung". Cu Robert Hosein, Maurice Ronnet, Jean Louis Trintignant. Premieră pe ţară ; 21.25 — Actualitatea muzicală văzută de Petre Codreanu ; 21.50 — Monografii contemporane. Casa nr. 210 ; 22.10 — Prefaţă la FESTIVALUL INTERNAŢIONAL DE MUZICĂ UŞOARĂ „CERBUL DE AUR" — Braşov 1969 ; 20.30 — Artă plastică. Anuala de artă decorativă (II) ; 22.45 — TELEJURNALUL DE NOAPTE ; 23.00 — Închiderea emisiunii.

MIERCURI : 11.00 — Limba franceză. Lecţia 49 (reluare) ; 11.30 — Limba engleză. Lecţia 49 (reluare) ; 12.00 — TV pentru specialiştii din industrie (reluare) ; 12.30 — Închiderea emisiunii de dimineaţă ; 16.00 — Campionatul mondial de hochei pe gheaţă (grupa B). România-Norvegia ; 17.30 — Telex TV ; 17.35 — TV pentru specialişti. Medicină ; 18.05 — Limba germană. Lecţia 45 ; 18.30 — Club XX — emisiune pentru tineret ; 19.00 — TELEJURNALUL DE SEARĂ ; 19.30 — „4971" — File din cronica unei sonde ; 19.45 — Avanpremieră ; 20.00 — FESTIVALUL INTERNAŢIONAL DE MUZICĂ UŞOARĂ „CERBUL DE AUR" — Braşov 1969 — ● Concurs de interpretare (I) ● Recital în afară de concurs susţinut de Ilinca Cerbacev, Giuli Ceoheli şi Clif Richard ; 23.00 — TELEJURNALUL DE NOAPTE ; 23.15 — Închiderea emisiunii.

JOI : *Programul I :* 11.00 — Limba germană. Lecţia 45 (reluare) ; 11.30 — Pentru elevi. Consultaţii la limba română. Gramatica (clasa a VIII-a) ; 12.00 — Închiderea emisiunii de dimineaţă ; 17.30 — Telex TV ; 17.35 — Pentru elevi. Consultaţii la fizică (clasa a XII-a) ; 18.05 — Limba rusă lecţia 44 ; 18.30 — Studioul pionierilor ; 19.00 — TELEJURNALUL DE SEARĂ ; 19,30 — La zi — Timp, ritm, dezvoltare ; 19.45 — Film documentar. Paşi spre Brâncuşi ; 20.00 FESTIVALUL INTERNAŢIONAL DE MUZICĂ UŞOARĂ „CERBUL DE AUR" — Braşov 1969 — ● Concurs de interpretare (II) ● Recital în afară de concurs susţinut de Tereza Kesovija şi Udo Jürgens ; 23.00 — TELEJURNALUL DE NOAPTE. *Programul II :* 20.00 — Telex TV ; 20.05 — Concert simfonic ; 20.50 — Film documentar ; 21.05 — Film artistic : „O femeie excentrică", cu Judy Halliday şi Jack Lemmon. Premieră pe ţară ; 22.30 — Seară de balet ; 23.15 — Închiderea emisiunii.

VINERI : 10.30 — TV pentru specialişti. Medicină ; 11.00 — Pentru elevi. Consultaţii la matematică (clasa a VIII-a) — reluare ; 11.30 — Limba rusă. Lecţia 44 (reluare) ; 12.00 — Limba spaniolă. Lecţia 48 ; 12.30 — Închiderea emisiunii de dimineaţă ; 17.30 — Telex TV ; 17.35 — Actualitatea în agricultură. „Zăbrani-1969" ; 17.50 — Actualitatea în industrie ; 18.05 — Limba spaniolă .Lecţia 48 (reluare) ; 18.30 — Ateneul tineretului ; 19.00 — TELEJURNALUL DE SEARĂ ; 19.30 — Mult e dulce şi frumoasă. Emisiune de limba română de conf. dr. Sorin Stati ; 19.45 — Film documentar... „Omul în lună" ; 20.00 — FESTIVALUL INTERNAŢIONAL DE MUZICĂ UŞOARĂ „CERBUL DE AUR" — Braşov 1969 — ● Concurs de interpretare (III) ● Recital în afară de concurs susţinut de Waidemar Matuşka şi Barbara ; 23.00 — TELEJURNALUL DE NOAPTE ; 23.15 — Închiderea emisiunii.

SÎMBĂTĂ : *Programul I :* 16.00 — Campionatul mondial de hochei pe gheaţă (grupa B). România-Italia ; 17.30 — Telex TV ; 17.35 — Medicul vă sfătuieşte ; 17.50 — Lumea copiilor. Cu Iurie Darie şi Mihaela Istrate ; 18.30 — Noile aventuri ale echipajului Val-Vîrtej ; 19.00 — TELEJURNALUL DE SEARĂ ; 19.15 — De Ziua femeii ; 19.30 — Cadran — emisiune de actualitate internaţională ; 20.00 — FESTIVALUL INTERNAŢIONAL DE MUZICĂ UŞOARĂ „CERBUL DE AUR" — Braşov 1969 — ● Concurs de interpretare (IV) ● Recital în afară de concurs susţinut de Margareta Pîslaru, Gigliola Cinquetti şi Frankie Avalon ; 23.15 — TELEJURNALUL DE NOAPTE ; 23.30 — Închiderea emisiunii. *Programul II :* 20.00 — Telex TV ; 20.05 — Comici vestiţi ai ecranului ; 21.15 — Roman foileton : *„Forsyte Saga"* (XXV) ; 22.05 — Recitalul de sîmbătă seara ; 22.45 — Revista revistelor ; 23.00 — Închiderea emisiunii.

LIBRETUL DE ECONOMII CU CÎŞTIGURI ÎN MATERIALE DE CONSTRUCŢIE—

mijloc eficient de a vă construi propria dv. casă

În unele din numerele trecute al revistei noastre am informat cititorii asupra libretului de economii cu cîştiguri în materiale de construcţie care constituie pentru populaţie un mijloc avantajos de construire a locuinţelor proprietate personală.

Reamintindu-vă că pentru sumele depuse depunătorii beneficiază de cîştiguri în bani în baza cărora li se asigură procurarea principalelor materiale necesare construirii de locuinţe ca : ciment, cherestea, tablă, carton asfaltat etc., astăzi vă informăm asupra altor date care interesează pe toţi cei care economisesc sau doresc să economisească pe acest libret de economii.

Aşadar...

● Cîştigurile individuale acordate de Casa de Economii şi Consemnaţiuni trimestrial, prin trageri la sorţi corespund cu valoarea principalelor materiale de construcţie necesare construirii unei locuinţe cu o suprafaţă locuibilă de cca. 40—50 m.p. La tragerea la sorţi pentru trimestrul IV/1968, care a avut loc recent, valoarea individuală a cîştigurilor acordate a fost de 20 000 lei. Printre cîştigătorii de la această tragere la sorţi (care au consimţit în scris să fie popularizaţi) **se numără şi Bodiu Flaviu din comuna Rebrişoara, jud. Bistriţa-Năsăud, Bercea V. Ion din comuna Sălciua de Jos, jud. Alba, Gunesch Anna din comuna Cristian, jud. Sibiu.**

● Materialele de construcţie se asigură cu prioritate cîştigătorilor de către organizaţiile comerciale şi unităţile cooperaţiei de consum.

Cantităţile maxime din principalele materiale de construcţie ce pot fi solicitate de un cîştigător sînt următoarele :

— 12 m.c. cherestea (răşinoasă şi foioasă cu un procent de minimum 20% cherestea foioasă faţă de totalul cherestelei solicitate) ;

— 400 kg. tablă zincată sau 1800 buc. ţiglă ori 200 m.p. plăci azbociment.

Celelalte materiale de construcţie (ciment, cărămizi, var, ipsos, cahle teracotă, carton asfaltat, uşi-ferestre, placaj etc.) se livrează cîştigătorilor în cantităţile de care au nevoie, în limita valorii cîştigului obţinut.

● Pentru a beneficia de prioritate la livrarea materialelor de construcţie, titularii libretelor cîştigătoare trebuie să se prezinte în termen de cel mult 60 de zile de la data tragerii la sorţi, la filialele C.E.C. (menţionate pe libret), de la care vor primi adeverinţe de cîştigători. Cu aceste adeverinţe, depunătorii trebuie să se prezinte în termen de 10 zile de la eliberare, la oricare depozit de cherestea şi materiale de construcţie.

● Numărul cîştigurilor acordate depunătorilor creşte de la un trimestru la altul, o dată cu soldul general al economiilor depuse pe aceste librete.

● Libretele neieşite cîştigătoare la o tragere la sorţi trimestrială participă la tragerile următoare, dacă nu se lichidează în cursul trimestrelor pentru care se efectuează tragerile la sorţi.

● Libretele de economii cu cîştiguri în materiale de construcţie se emit în număr nelimitat, oricărei persoane care doreşte să economisească pe un asemenea libret, de către toate unităţile C.E.C. din mediul sătesc şi din oraşele în care nu se construiesc locuinţe proprietate personală cu sprijinul statului, precum şi de unităţile poştale din localităţile în care nu funcţionează unităţi C.E.C. proprii. Aceste librete se emit în valori fixe de cîte 1 000 de lei.

● În valoarea individuală a fiecărui cîştig este inclusă şi depunerea de 1 000 de lei de pe libretul cîştigător.

ANUNŢ

I. O. I. L. nr. 1 GALAŢI

Vinde din stoc : conducte metalice pentru irigaţii.

Dimensiunea 12 ţoli x 4 m.l.

Comenzile se vor înainta la sediul întreprinderii din Galaţi, str. I. L. Caragiale nr. 19.

ÎNTREPRINDEREA 11 INSTALAŢII — MONTAJ BUCUREŞTI

SERVICIUL APROVIZIONĂRII,

B-dul. Armata Poporului, nr. 10, sectorul 7, tel. 31.05.52

Oferă spre vînzare

unităţilor de stat şi cooperatiste, fără repartiţie, pe bază de comandă fermă :

— Aparataje electrice
— O gamă bogată de materiale electrice
— Diverse materiale sanitare şi termosanitare
— Materiale de construcţii
— Diferite profile pentru construcţii
— Diferite piese de schimb.

Informaţii suplimentare veţi solicita direct la serviciul de aprovizionare, unde se pot consulta şi listele detaliate cu materiale.

INSPECTORATUL SILVIC SUCEAVA

Bulevardul 1 Mai nr. 6
Livrează imediat

ARACI PENTRU VIE

din răşinoase şi foioase, pe bază de comenzi ferme, fără repartiţie.

Orice relaţii se obţin la telefon nr. 28.31.

UZINA DE MAŞINI ELECTRICE BUCUREŞTI

Strada Binţinţi nr. 4

livrează :

Motoare asincrone trifazate cu rotorul în scurtcircuit în construcţie antiexplozivă (antigrizutoasă) antideflagrantă

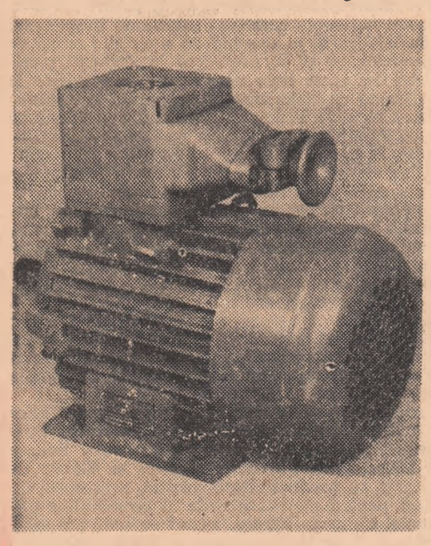

Seria de motoare AE (AEM) asincrone trifazate cu rotorul în scurtcircuit cuprinde 64 tipodimensiuni.
Puteri : . . de la 0,8 kW pînă la 100 kW
Număr de poli : . . . 2, 4, 6 şi 8 poli.
Tensiuni de alimentare : pînă la 600 V
Frecvenţa : . . . . . 50 sau 60 Hz.

Motoare destinate acţionărilor electrice în atmosfere explozive din industria chimică, petrolieră (minieră) etc.

Motoarele, inclusiv cutia de borne, sînt în construcţie antideflagrantă Ex dl G4 (respectiv Sch d) conform VDE 0170/0171—1961, construcţia atestată de o staţie competentă de încercări la explozie.

Dimensiunile de montaj ale motoarelor, coresnund recomandărilor CEI publicaţia 72, iar performanţele tehnico-economice realizate sînt la nivelul celor mai bune produse similare.

ÎNTREPRINDEREA DE INDUSTRIE LOCALA „AMET" SIBIU

Str. M. Kogălniceanu nr. 1, telefon 1.14.10, livrează :

— Bidoane din aluminiu pentru lapte de 25 litri la preţul de lei 272
— Roabe metalice pentru construcţii cu roată din fontă, la preţul de . . . . . lei 248
— Tomberoane basculante cu cupă . . . . . lei 1938
— Scaune tip cinematograf . . . . . lei 180

COOPERATIVE AGRICOLE DE PRODUCŢIE!

Primăvara se apropie cu paşi repezi !

Aţi luat măsurile necesare pentru aprovizionarea cît mai de timpuriu a pieţii oraşelor cu legume proaspete, într-un sortiment variat, de bună calitate şi în cantităţi îndestulătoare ?

Întreprinderea judeţeană de Legume-Fructe Sibiu vă pune la dispoziţie un sortiment bogat de seminţe de legume. Tot prin I.L.F. Sibiu vă puteţi aproviziona cu materialele necesare construirii răsadniţelor.

Grăbiţi construcţia răsadniţelor, însămînţaţi seminţele în răsadniţe în timpul optim.

Livrarea către I.L.F. a legumelor contractate constituie un izvor sigur de importante venituri băneşti pentru membrii cooperatori !

I.L.F. SIBIU

ANUNŢ

DIRECŢIA AGRICOLĂ JUDEŢEANĂ BOTOŞANI

B-dul Lenin nr. 75, telefon 12.62

dispune de următoarele cantităţi de seminţe de ierburi perene :

— Lolium perenne = 30 000 kg
— Festuca pratensis = 17 000 kg
— Dactylis glomerata = 3 000 kg

Seminţele corespund — Stass I şi II.

Se livrează pe bază de comandă fermă, la preţurile în vigoare.

UZINA DE REPARAŢII CIULNIŢA
repară
tractoare UTB. 26—27 ;
tractoare U. 650—651 ;
tractoare pe şenilă — DT. 54, S—650 ;
motoare de schimb — DT — 35, 36 şi D—103 ;
reconditionări de piese şi subansamble de tractor.

FABRICA DE ANTIBIOTICE IAŞI
produce :
BIOSTIMULATOARELE :
AUREX (aureocicliná furajeră 20%). Utilizat împreună cu nutreturile concentrate duce la un spor de creştere de 5—20%.
BEVITEX (concentrat de vitamina B12 furajeră) Contribuie la o mai bună asimilare a hranei şi în special a proteinei vegetale.
TETRAXIN Amestecat cu hrana, Tetraxinul stimulează creşterea animalelor tinere şi a celor puse la îngrăşat.

Cooperative agricole de producţie!

Cum v-aţi pregătit pentru a obţine în acest an producţii de legume în cantităţi tot mai mari şi de calitate superioară ?

Aţi ridicat materialele necesare construirii răsadniţelor ?

În Baza de aprovizionare a C.A.P. din Tulcea există rame pentru răsadniţe, elemente prefabricate din beton, rogojini, polietilenă etc.

I.L.F. Tulcea vă pune la dispoziţie întreg sortimentul de seminţe de legume ce urmează a fi însămînţate în răsadniţe.

Însămînţaţi culturile de legume eşalonat, potrivit graficelor anexă la contracte, astfel încît pieţele oraşelor să fie aprovizionate în permanenţă, în mod ritmic, cu un bogat şi variat sortiment de legume proaspete pe o perioadă cît mai lungă de timp.

Respectarea contractelor încheiate cu I.L.F. vă asigură importante venituri băneşti, chezăşie sigură a creşterii nivelului de trai al membrilor cooperatori.

I.L.F. TULCEA

AGRICULTURA PE GLOB

PE CĂILE NOI ALE ŞTIINŢEI

MATEMATICA — UN INSTRUMENT AL GENETICII

Astăzi mai mult ca oricînd, diversele ramuri ale ştiinţei sînt legate între ele, domeniile se interferează, rezultatele dintr-o ramură sau alta se condiţionează reciproc, se explică unele pe altele, propulsează ŞTIINŢA înainte.

Există la Institutul naţional de cercetări agricole al Franţei un grup de cercetători care se ocupă de problemele matematice ale geneticii animale. Întrebat de un redactor al revistei „LE FIGARO AGRICOLE", cum trebuie situată activitatea acestui colectiv, şeful de lucrări Michel Gillois a răspuns :

— Nu sîntem direct angajaţi într-o cercetare de interes zootehnic. Ţelul nostru este de a concepe şi apoi a realiza descoperiri care să poată servi la crearea unei noi metodologii utile colegilor noştri care lucrează în laboratoarele de genetică aplicată. Cercetările noastre se dezvoltă urmînd două direcţii : una o constituie logica şi matematica eredităţii, iar cealaltă este analiza orientării şi a reglementării expresiei de genom — adică totalitatea genelor unei celule sexuale a unui individ. Ambele direcţii vizează o mai bună descriere a genomului animalelor domestice, pentru a oferi celor care lucrează în domeniul geneticii aplicate mijloace de judecată şi de decizie mai utile, mai elaborate.

— Posedînd, pe de o parte, datele privitoare la prolificitate, greutate şi creştere, iar pe de alta pe cele privind ascendenţa animalelor, cum poate fi studiat determinismul genetic al producţiei animale, cum poate fi calculat indicele genetic al unui animal, cum poate fi elaborat un plan de dirijare genetică a unei turme ?

— Rezultatele pe care le-am obţinut în această direcţie interesează genetica aplicată şi cantitativă. Astfel, a fost întocmit un program de calcul automat al coeficienţilor de identitate. Acest coeficient este reprezentat printr-un număr între zero şi unu, care măsoară gradul de înrudire între doi sau mai mulţi indivizi. El face posibil, îndeosebi, calculul corelaţiei genetice între doi indivizi.

Utilizarea programului de calcul automat al coeficientului de identitate va permite specialiştilor să utilizeze mai bine fenomenul consangvinizării.

Pentru a avea acces la descrierea genelor şi la condiţiile în care funcţionează, studiem celulele animale cultivate timp îndelungat.

În această direcţie — care deşi constituie o preocupare mai recentă, am dobîndit cîteva rezultate încurajatoare — stăruim pentru a identifica gena sau genele care intervin în mecanismul diviziunii celulare. Interesul mare pe care îl comportă această problemă rezidă în faptul că diviziunea celulară este o componentă biologică principală a creşterii şi dă posibilitatea — dacă vom reuşi s-o căpătăm — de a manevra după voie mecanismul diviziunii celulare.

Pe planul practicii ? Evident, consecinţele pot fi importante. Mai ales în două domenii. Unul îl constituie reducerea considerabilă a duratei testării reproducătorilor şi mărirea exactităţii testării.

Al doilea domeniu este cel al culturii celulelor animale pe baza unei tehnici industriale care urmează să fie pusă la punct.

Aş vrea să adaug ceva. Ideea conducătoare care cred că trebuie subliniată este aceea că n-ar trebui să existe două tipuri de cercetare — una autonomă, dezinteresată, foarte savantă şi alta aplicata, subordonată imperativelor economice, mai puţin glorioasă. În fapt, echipe de cercetători diferenţiate în ceea ce priveşte funcţia, dar strîns legate în acţiune ar trebui să participe la lărgirea cunoştinţelor şi a aplicaţiilor acestora, fără a scăpa din vedere cerinţele economice.

Din presa de specialitate

MEHANIZAŢIIA I ELEKTRIFIKAŢIIA NA SELSKOTO STOPANSTVO (R. P. BULGARIA)

O pastă nouă pentru curăţirea ruginei

În timpul exploatării, maşinile agricole sînt supuse acţiunii agenţilor atmosferici şi a prafului. Toate acestea duc la zgîrierea şi distrugerea rapidă a substanţelor care le protejează împotriva ruginii. În locurile în care vopseaua a căzut, metalele se corodează rapid şi rugina îngreuiază montarea şi reglarea maşinilor.

Una din cauzele care îngreuiază îndepărtarea ruginii este lipsa unor mijloace de curăţire cu înaltă productivitate. Efectuată cu ajutorul unor perii de sîrmă sau al abrazivelor, această lucrare necesită o cantitate mare de muncă şi nu este productivă.

În laboratorul chimic al Institutului de cercetări pentru mecanizarea agriculturii a fost creată o pastă pentru curăţirea ruginii, a cărei folosire duce la economisirea unei cantităţi însemnate de timp şi de muncă şi nu distruge vopseaua. Pasta este realizată pe baza unor acizi minerali şi a unor materiale de umplutură inerte. Agentul principal care curăţă pelicula de oxizi este acidul clorhidric. Prin introducerea de inhibitori în soluţie se opreşte acţiunea acidului clorhidric asupra materialului curăţat ; ca dezinfectant se foloseşte silicatul de sodiu. Pentru asigurarea elasticităţii pastei se adaugă materiale de umplutură inerte cum ar fi hîrtie neîncleiată, paie, tărîţe etc. Materialele de umplutură inerte, asigură, pe lîngă elasticitate, şi creşterea rezistenţei în timp a pastei.

Compoziţia şi modul de preparare a unui kilogram de pastă sînt următoarele : acid clorhidric de 36 la sută — 470 cm³ ; urotropină 10 g, silicat de sodiu — 50 cm³ ; materiale de umplutură — 40 g ; apă — 445 cm³.

Într-un vas se amestecă, prin frecare, acidul clorhidric, urotropina, materialele de umplutură şi jumătate din cantitatea de apă (circa 200 cm³). La aceasta se adaugă silicatul de sodiu dizolvat în prealabil în restul cantităţii de apă. Pasta este lăsată să se maturizeze circa 6 pînă la 12 ore, după care este gata pentru a fi folosită. După aspectul exterior, pasta aminteşte unsorile consistente. Pasta finită poate fi păstrată pînă la 2 ani în vase din fier cu pereţi groşi.

Pasta se aplică ca o unsoare pe porţiunile ruginite. Timpul de acţiune este în funcţie de gradul de corodare şi se ridică de la 5 la 15 minute. După curăţire, este necesar să se spele bine cu apă (de preferat cu apă caldă). După uscarea părţilor curăţate este indicat ca acestea să fie deîndată grunduite (chituite) şi vopsite. Dacă porţiunile respective trebuie să fie prelucrate în ziua următoare, atunci se impune ca, după spălarea cu apă, ele să fie fosfatate cu o soluţie, avînd următoarea compoziţie : 100...120 g/l superfosfat şi 1...2 g/l sulfat de cupru.

Înaintea vopsirii este necesar ca vopseaua veche din jurul locului care urmează a fi vopsit să fie prelucrată cu abraziv pînă la obţinerea unei suprafeţe mate. Aceasta pentru ca noua vopsea să aibă o aderenţă bună.

In Nordul Uniunii Sovietice, creşterea renilor constituie o ocupaţie principală. Colhozul Bistrenski, din Kamciatka, dispune de o turmă de 20 000 de animale, din care cîteva zeci s-au... lăsat fotografiate.

Pentru prima oară, India a obţinut, după multă vreme, o recoltă suficientă de grîu. Recolta bună a pus însă, din nou, în mod şi mai acut, problema depozitării produselor veşnic ameninţate de pierderi.

ORIZONTURI

Era materialelor plastice

Poate că afirmaţia nu este tocmai exagerată dacă avem în vedere pătrunderea acestora tot mai largă, de pildă, în agricultură, în sectoare foarte diverse ale acestei ramuri.

E interesant de notat că aici, ca şi în alte domenii, ele nu cuceresc tehnica singure, ci în „alianţă" cu alte materiale. Silozul din imagine, produs de o firmă italiană specializată, siloz demontabil, este construit din plăci de Moplen, îmbinate cu altele poliesterice şi armate cu fibre de sticlă. O conjugare de însuşiri care converg către obiectivul esenţial al rezistenţei.

Glycosooxidaza — pentru industria alimentară

În numeroase ţări se fac, în ultimii ani, încercări în vederea conservării pe perioade îndelungate a diferitelor produse alimentare cu ajutorul unor preparate chimice avînd ca bază fermentul glycosooxidaza. Foarte bune rezultate şi importante economii sînt obţinute prin folosirea glycosooxidazei la conservarea la temperaturi obişnuite a untului şi unturii topite. Fără fermentul glycosooxidază este imposibilă producerea prafului de ouă şi conservarea laptelui praf la temperaturi obişnuite.

Fermentul glycosooxidază, cunoscut şi sub denumirile de penicilină B, penatină, notatină sau beta-D-glycopiranozoaerodehidraza, catalizează procesul de oxidare a glucozei pînă la acidul glicolic în prezenţa oxigenului.

R. P. Albania: Mecanizarea agriculturii

În cursul ultimului an, unităţile agricole din R. P. Albania au fost înzestrate cu noi tractoare şi maşini agricole. În prezent, agricultura albaneză dispune de 9 700 de tractoare de 15 cp. În vederea dezvoltării agriculturii se acordă o mare atenţie mecanizării diferitelor procese de muncă în cooperativele agricole.

Iluminarea şi recolta de porumb

Revista „Science News" semnalează obţinerea unei recolte sporite de porumb graţie unei iluminări mai puternice cu razele solare a frunzelor inferioare de pe tulpinile de porumb, recurgîndu-se în acest scop la reflectoare de aluminiu. Doi specialişti americani precizează că, în condiţiile unei iluminări solare mai puternice, porumbul are mai mulţi ştiuleţi, tulpini mai scurte şi mai groase.

Semănatul mecanizat al gazoanelor

Firma vest-germană „USHL" a elaborat o metodă de semănat mecanizat al gazoanelor mari care constă în împrăştierea unui amestec alcătuit din seminţe, humus şi emulsie de bitum. Aceasta din urmă este necesară fixării seminţelor şi humusului pe suprafeţele care se însămînţează.

Metoda este extrem de eficientă pentru solurile supuse unei eroziuni intense. Randamentul ei ajunge la 0,5 ha pe oră.

O termocentrală în insula Pinos

Pe insula Pinos din Cuba au început lucrările de construire a unei termocentrale. În prima fază vor fi montate două generatoare cu o putere de cîte 5 000 de kW fiecare, urmînd să mai fie instalate alte cîteva generatoare de puteri diferite. Noua termocentrală va furniza energie electrică pentru noile întreprinderi şi centre agricole din această zonă.

PROBLEME ALE LUMII CONTEMPORANE

AGRICULTURA SUDAMERICANĂ: O „FAŢETĂ INVIZIBILĂ"

Articol scris pentru „Agricultura socialistă" de Eugen POP

600 de milioane de dolari irosiţi... Un semnal de alarmă Ce se întîmplă cu veniturile marilor „haciendas"

Care este „cheia" dezvoltării, încotro trebuie să se îndrepte efortul principal pentru emanciparea economică ? Iată o întrebare des întîlnită în dezbaterile şi analizele asupra situaţiei economice din America Latină.

Cu toate creşterile înregistrate în anumite direcţii ale dezvoltării industriale (chiar în condiţiile unor ritmuri destul de înalte — Mexic, Argentina), continuarea acestor eforturi se loveşte de două piedici mari. Este vorba, în primul rînd de lipsa capitalului naţional necesar unor noi investiţii industriale de anvergură, iar în al doilea rînd, de costurile încă ridicate ale produselor industriale, ceea ce le împiedică, în multe cazuri, să poată concura — pe piaţa internă şi externă — cu produse similare ale industriilor din alte ţări.

Una din cauzele principale ale acestor piedici în calea dezvoltării industriale rezidă în structura economiei agrare, neadaptată cerinţelor dezvoltării moderne.

Deseori cînd se scrie depre problema agrară din America Latină, reflectorul atenţiei cade mai ales asupra aspectelor sociale, asupra stărilor de lucruri din lumea satelor, unde de pildă, din cauza poziţiei lor economice, 80 de milioane de oameni sînt în afara contactului cu civilizaţia secolului nostru. În ultimul timp, se analizează cu tot mai multă atenţie şi aşa-numita „faţetă invizibilă" a problemei agrare. Pentru că, în timp ce marile haciendas, cultivate cu pluguri de lemn, şi, în general, cu mijloace primitive dau, celor care le vizitează, impresia plastică a rămînerii în urmă, mai puţin vizibilă este prezenţa anacronismului din agricultură în mecanismele industriei şi ale comerţului. Dar să explicăm. În mai multe ţări latino-americane, agricultura practicată cu mijloace primitive nu poate asigura cantitatea de alimente, chiar la un nivel minim, pentru populaţiile ţărilor respective. Din datele publicate de C.E.P.A.L. (Comisia Economică a O.N.U. pentru America Latină) reiese că ţările acestui continent importă anual produse agrare şi alimentare în valoare de 600 de milioane de dolari, sumă care *ar putea fi utilizată pentru modernizarea economiilor naţionale*. Resursele financiare, în general reduse, sînt astfel şi mai mult diminuate, ceea ce afectează, între altele, capacitatea industrială de a asigura agriculturii utilajele şi substanţele chimice necesare.

Într-o discuţie pe care am avut-o la Caracas, cu dl. Hector Hurtado, ministru pentru problemele planificării, domnia sa sublinia ideea că *modernizarea economiei venezuelane nu se poate concepe fără atragerea în acest proces a agriculturii cu realităţile producţiei şi ale vieţii ei sociale.*

Desigur, în privinţa relaţiilor dintre agricultură şi dezvoltarea economică generală există diferenţe de la o ţară a alta, dar pe ansamblul continentului agricultura, aşa cum este ea orînduită, *frînează* ritmul progresului economic. Cauzele sînt cunoscute, despre ele s-a scris mult. Proprietarii marilor haciendas din Brazilia, Argentina, Peru, care stăpînesc uriaşe latifundii (unde domnesc relaţii economice şi sociale deseori de tip semifeudal) nu-şi investesc veniturile în modernizarea agriculturii, preferînd plasarea lor în speculaţii bancare sau în terenuri destinate urbanizării. Datele Băncii Inter-americane pentru dezvoltare atestă neglijarea cultivării unor uriaşe terenuri fertile. Din 500 de milioane de hectare de pămînt cultivabil doar 150 de milioane sînt valorificate prin producţia agricolă.

Dar chiar şi pe pămînturile cultivate, productivitatea este scăzută. Din datele F.A.O. rezultă că în Argentina producţia de grîu la hectar a realizat din 1952 pînă în 1962 un spor mediu de numai 466 kg, în timp ce, în aceeaşi perioadă, producţia aceleiaşi culturi a crescut, în ţări cu industrie şi agricultură avansate, cu 1 000 kg la hectar şi chiar mai mult.

„Avem nevoie de tractoare şi de îngrăşăminte", trăgea semnalul de alarmă un recent editorial din ziarul argentinian „Clarin", subliniind astfel, încă o dată, interdependenţa dintre industrie şi agricultură.

Este realmente o uriaşă nevoie de atragere a agriculturii în cadenţa tehnicii actuale. Solul latino-american are un potenţial productiv foarte mare. În Honduras, pe un teren cultivat cu cartofi, au fost experimentate timp de cîţiva ani metode agrotehnice noi, pentru creşterea randamentului. Rezultatele i-au uimit, se spune, chiar şi pe specialişti, scoţînd în evidenţă rezultatele la care se poate ajunge prin practicarea agrotehnicii înaintate. Dar, din lipsa mijloacelor financiare alocate agriculturii, „loturile experimentale" rămîn doar ca experimente mai mult teoretice. Potrivit statisticilor C.E.P.A.L., în agriculturile ţărilor latino-americane s-a folosit în ultima vreme o cantitate de îngrăşăminte la hectar reprezentînd doar 10 la sută din cea întrebuinţată în Europa.

Neglijarea agriculturii a avut ca efect şi *tendinţa de stagnare şi chiar de descreştere* a veniturilor realizate de pe urma exportului de produse agrare. Este un fenomen de mare gravitate dacă ne gîndim la faptul că, în prezent, comercializarea produselor agrare reprezintă una din sursele principale ale capitalurilor de care ţările latino-americane au atîta nevoie pentru modernizarea structurilor economice. Exporturile de produse agricole ale ţărilor latino-americane sînt într-o scădere relativă. În comerţul mondial cu produse agricole, America Latină înregistrează cel mai mic procent de creştere. În timp ce ansamblul exportului mondial de produse agricole a crescut faţă de nivelul antebelic cu 32 la sută, desfacerea pe piaţa internaţională a acestui tip de produse, provenind din America Latină, a reprezentat doar un spor de 19 la sută.

Situaţia socială şi economică a maselor ţărăneşti reprezintă, de asemenea, unul din obstacolele principale ale progresului economic. Puterea de cumpărare foarte redusă a maselor ţărăneşti împiedică lărgirea pieţelor naţionale, de care depinde în mare măsură acumularea unor noi capitaluri naţionale pe care le solicită în chip imperativ dezvoltarea industrială. Veniturile din agricultură sînt cu totul inegal repartizate. „Pentru masa ţăranilor salariaţi şi a micilor proprietari ele reprezintă doar 90 pînă la 100 dolari pe an" („Problemas y perspectivas de la agricultura latino-americana").

Dacă avem în vedere că populaţia Americii Latine, care în 1960 era de 200 milioane, va atinge, după calcule estimative, 850 de milioane în 1980, problema asigurării existenţei materiale şi, în consecinţă, atragerea marii mase ţărăneşti în circuitul pieţei industriale, devine o condiţie hotărîtoare a dezvoltării. Condiţie în prezent nerealizată. Din datele centralizate de C.E.P.A.L. rezultă că 80 de milioane de oameni nu cheltuiesc pentru produse industriale nici 5 dolari pe an, cererea pentru mărfuri de folosinţă îndelungată fiind practic nulă.

Aceastea sînt doar cîteva consideraţii care explică de ce în unele ţări latino-americane dezbaterile în legătură cu planurile de industrializare ridică implicit şi necesitatea lărgirii pieţelor interne, a cărei soluţionare nu este posibilă fără transformări profunde în structura proprietăţii agrare. Reforma agrară nu este doar o revendicare a maselor ţărăneşti, a partidelor de stînga ; la realizarea sa subscriu şi acele pături ale burgheziei naţionale care sînt interesate în succesul industrializării, al deschiderii unor noi surse de aprovizionare şi de desfacere în sectorul rural. Păreri în acest sens ne-au fost împărtăşite la Sao Paulo de conducătorii Federaţiei industriaşilor. Calculele Federaţiei cu privire la creşterea capacităţilor industriilor din Sao Paulo erau stînjenite, în parte, nu de lipsa de resurse financiare pentru investiţii, ci din lipsa unor pieţe capabile să absoarbă producţiile noilor industrii.

Reforma agrară se impune, astfel, ca un imperativ pentru întregul proces al dezvoltării economice. Referindu-se la legitimitatea socială şi necesitatea economică a schimbării structurilor agrare, raportul C.E.P.A.L. pe 1967 subliniază că, în pofida urgenţei acestor transformări, „planurile de reformă agrară avansează încet şi chiar mai mult decît încet, dacă se are în vedere timpul pe care-l cere adoptarea măsurilor legislative şi de organizare, precum şi punerea în aplicare a programelor care trebuie sprijinite".

Înfăptuirea unor reforme agrare democratice se loveşte de rezistenţa politică a marilor latifundiari. Concentrarea unor proprietăţi imense (în Brazilia ele au ajuns şi pînă la 600 000 de hectare), cu productivitate scăzută, reprezintă un balast pentru mersul înainte al economiilor naţionale. Reforma agrară, avînd ca scop stimularea randamentelor şi atragerea ţărănimii în ritmul activităţilor economice contemporane — asigurîndu-i-se şi o participare activă — dinamizarea pieţei naţionale devin, deci, o condiţie esenţială a progresului general. Pînă în prezent, numai într-o singură ţară sud-americană (Chile) s-a adoptat o lege agrară care deschide calea pentru transformări profunde în sistemul de proprietate şi în producţia agrară. Dar şi aplicarea acestei legi este sabotată şi tărăgănată de marii moşieri, de exponenţii lor în viaţa politică.

De modul în care va evolua, în America Latină, lupta dintre forţele democratice şi forţele reacţionare pe terenul reformei agrare depinde în mare măsură şi destinul progresului economic al ţărilor acestui continent.

AGRICULTURA SOCIALISTĂ — publicaţie săptămînală

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA : Bucureşti, Piaţa Scînteii, nr. 1 Telefon : 17 60 10 — 17 60 20

COLEGIUL DE REDACŢIE

Prof. Gh. Băia, Valeriu Buduru (secretar general de redacţie), ing. Vasile Ciausu (redactor şef), prof. David Davidescu, membru corespondent al Academiei, ing. Triţă Făniţă, ing. Eugen Grigorescu, ing. Constantin Iftodi, Stelian Ionescu, ing. Nicolae Mantz, ing. Gh Moldovan, ing Tiberiu Mureşan, ing. Gh. Stanciu, ing. Stelian Voinea (redactor şef adjunct), prof. Sergiu Vrejba.

Abonamentele se fac la toate oficiile poştale, factorii poştali şi difuzorii de presă din întreprinderi şi instituţii. Comenzile pentru publicitate se primesc la Agenţia de publicitate „Editura Scînteia", Bucureşti, oficiul poştal nr. 45, str. 13 Decembrie nr. 26, telefon 14 15 16.

TIPARUL : Combinatul poligrafic „Casa Scînteii"

40.000